

11. møde

Fredag den 1. november 2002 kl. 10.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren [om reduktion af anmeldte alvorlige arbejdsulykker m.v.].

Af Lene Garsdal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/10 2002).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Forlængelse af revisionsfrist og tilføjelse af arbejdstidsloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om Lønmodtagernes Garantifond med flere love. (Bortfald af ATP-kompensationsordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Lene Jensen (S), Thomas Adelskov (S), Carsten Hansen (S), Frank Jensen (S), Jeppe Kofod (S) og Anne-Marie Meldgaard (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til praktikpladser.

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Medlemmer af Folketinget Anne Grete Holmsgaard (SF) og Aage Frandsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en offensiv konkurrencestrategi, der udnytter open source-software og åbne standarder.

(Beslutningsforslag nr. B 27)

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren:

»Hvordan vil regeringen sikre, at der inden 2005 sker en reduktion af anmeldte alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde samt skader som følge af tunge løft, jf. regeringens tidligere udtalelser herom?«

Af Lene Garsdal (SF), Aage Frandsen (SF) og Ole Sohn (SF).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/10 2002).

Begrundelse

Lene Garsdal (SF):

Denne regering har meget klart vist, at arbejdsmiljøet ikke er et område, der skal prioriteres. Vi har, siden regeringen tiltrådte, set det ene tilbageslag efter det andet på arbejdsmiljøområdet:

Der skal nu ikke mere være sikkerhedsrepræsentanter på de små virksomheder med under 10 ansatte – ikke fordi der ikke er problemer her, men alene for at spare virksomhederne for besværet, som det hedder; det tilsyn, der skulle sikre, at de mest belastede brancher bliver undersøgt af Arbejdstilsynet, er afskaffet; de økonomiske incitamenter for virksomheder til at tage fat og gøre en indsats for at forbedre arbejdsmiljøet, er væk, og de administrative bøder for at tilsidesætte lovgivningens krav om sikkerhedsorganisation, arbejdspladsvurdering og medlemskab af BST er afskaffet. Det er ikke underligt, at virksomhederne må opfatte, at arbejdsmiljøet ikke behøver at blive taget alvorligt.

Hertil kommer, at udbygningen af bedrifts-sundhedstjenesten, som skal sikre rådgivning og viden om arbejdsmiljø på virksomhederne, er

sat i stå til en uvis fremtid for de to tredjedele af virksomhederne, som endnu ikke er omfattet af ordningen.

Sidst, men ikke mindst: Den myndighed, der skal overvåge arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser, er blevet så kraftigt beskåret personalemæssigt, at Arbejdstilsynet nu har fundet det nødvendigt at reducere de nuværende 14 arbejdstilsynskontorer til fire meget store tilsynscentre, og frem til 2006 skal personalet beskæres yderligere, så der fra at være 675 ansatte i år kun vil være 544, dvs. en reduktion på yderligere 131 mand.

Hvordan mener regeringen, at der på den baggrund kan skabes et sikkert og et sundt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser? Det har vi fra oppositionens side længe efterlyst et svar på. Nu må regeringen vise, om den vil noget på området og især i relation til de alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde og skader som følge af tunge løft. 2005 nærmer sig med hastige skridt.

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

SF har bedt mig redegøre for, hvordan regeringen vil sikre, at der inden 2005 sker en reduktion inden for fire udvalgte arbejdsmiljøområder, nemlig alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde og skader som følge af tunge løft.

Jeg vil gerne takke for forespørgslen. Det er ikke så tit, et oppositionsparti giver en minister lejlighed til at reklamere for en god sag, for dette er nemlig en sag, jeg meget gerne vil reklamere for.

Kl. 10.05

De fire arbejdsmiljøområder er dem, som et enigt Arbejdsmiljøråd lige inden sommerferien anbefalede mig at prioritere særligt højt i arbejdsmljøarbejdet. Forhistorien er den, at jeg kort tid efter, at jeg var blevet beskæftigelsesminister, bad arbejdsmarkedets parter om at foretage en prioritering af arbejdsmiljøindsatsen, så de alvorligste problemer løses først. Mit udgangspunkt var, at der skulle ske en nyorientering af et arbejdsmiljøsystem, der var præget af for meget system og bureaukrati og for lidt engagement, og opdraget for parterne var, at prioriteringen skulle ske inden for rammerne af det ek-

sisterende handlingsprogram »Rent Arbejdsmiljø år 2005«, som har bred politisk opbakning.

Arbejdsmiljørådet nedsatte herefter et såkaldt prioriteringsudvalg, der som sagt lige inden sommerferien indstillede til mig, at det er de fire førnævnte arbejdsmiljøproblemer, som bør have første prioritet. Der er god grund til, at det er disse fire arbejdsmiljøproblemer, som udvalget har peget på, for de kan alle give anledning til alvorlige helbreds-konsekvenser.

Alvoren af dødsulykker er naturligvis uomtvistelig, men også alvorlige ulykker kan medføre konsekvenser, der varer resten af livet. Jeg læste forleden om en byggeplads, hvor en stor kran var væltet. Det kunne have kostet menneskeliv, men denne gang kom heldigvis ingen personer til skade.

Tunge løft og ensidigt gentaget arbejde kan indebære risiko for udvikling af sygdomme og skader i nakke, skuldre, arme og ryg. Det er den slags sygdomme, man får, hvis man f.eks. står ved et samleband og hiver indvolde ud af kyllinger. Disse sygdomme kan nedsætte ens funktionsevne betragteligt og føre til forringet livskvalitet, sygefravær og eventuelt udstødning fra arbejdsmarkedet.

Dårligt psykisk arbejdsmiljø kan føre til stress og øger også risikoen for at få alvorlige og livstruende sygdomme som hjerte-kar-sygdomme.

Disse alvorlige helbreds-konsekvenser og problemernes udbredelse er hovedårsagen til, at det netop er disse fire arbejdsmiljøproblemer, der er blevet udpeget som særligt højt prioriterede problemer. Det er samtidig blevet vurderet, om det vil være muligt at sætte ind med forebyggelse af arbejdsmiljøproblemerne.

Ud over at finde frem til de fire områder, som skal prioriteres, gjorde Arbejdsmiljørådet også noget andet, som jeg vil kalde for intet mindre end banebrydende, nemlig at opstille landsdækkende effektmål for, hvor stor en reduktion af problemerne der skal være nået ved udløbet af handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø år 2005«. For dødsulykker, alvorlige ulykker og tunge løft er målet en reduktion på 15 pct. fra 2000 til 2005. For ensidigt gentaget arbejde er målet en reduktion på 10 pct., og når det gælder det psykiske arbejdsmiljø, er målet en reduktion på 5 pct.

Det banebrydende i dette ligger først og fremmest i, at parterne nu har påtaget sig det ansvar at udpege, hvilke arbejdsmiljøproblemer der skal løses først plus ikke mindst at sætte mål for en reduktion af disse arbejdsmiljøproblemer.

Når ressourcerne ikke er uendelige, er det vigtigt, at vi prioriterer indsatsen, så der sættes ind dér, hvor problemerne er størst, og det er det, parterne nu har vist vilje til.

Regeringen har allerede med konkret handling vist, at den bakker op om det flotte arbejde, parterne har leveret – ikke blot med ord, men også med handling og penge. Regeringen har nemlig besluttet at droppe den planlagte besparelse, som var varslet på finansloven for 2003, og som ville have reduceret Arbejdstilsynets og Arbejdsmiljøinstituttets bevilling med 30 mio. kr., stigende til 50 mio. kr. i 2005. I parentes bemærket vil jeg også lige gøre opmærksom på, at der netop er indgået en aftale med satspuljepartierne om, at der over de næste 4 år afsættes 82 mio. kr. i en pulje til arbejdsmiljøforskning. Dette er endnu et udtryk for, at regeringen prioriterer et sikkert og sundt arbejdsmiljø højt.

Jeg vil lige knytte lidt flere bemærkninger til de effektmål, som parterne har opstillet. Målene er som sagt landsdækkende mål, de er ambitiøse og vil kræve, at der gennemføres en lang række forskellige aktiviteter. Det kan f.eks. være aktiviteter, som styrker virksomheders egen indsats for arbejdsmiljøet; det kan være vejledning og rådgivning, holdnings- og adfærdspåvirkende indsatser, udvikling af egnede tekniske hjælpemidler, og det kan være aftaler, tilsyn, kontrol og meget meget mere. Hvis der sættes en sådan palette af aktiviteter i gang, og alle arbejdsmiljøaktører gør en særlig indsats i de kommende år, er målene nok ambitiøse, men ikke urealistiske.

Kl. 10.10

Jeg vil gerne understrege, at alle arbejdsmiljøaktører skal yde en særlig indsats. Èt ligger fast: Regeringen og Arbejdstilsynet *kan* og *skal* ikke alene sikre et godt arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøet er et fælles ansvar, hvor arbejdsgivere og myndigheder bærer hver sin del. De formulerede mål om reduktioner af de fire problemer kan kun nås, hvis alle er med til at løfte opgaven.

Hvem der i fremtiden skal gøre hvad på arbejdsmiljøområdet er et spørgsmål, som jeg også har bedt Arbejdsmiljørådet om at tage en drøftelse om: Hvilke opgaver skal og bør løses, og hvem kan bedst løse dem? Resultatet af denne drøftelse venter jeg spændt på, og jeg håber, at parterne vil udvise samme konstruktive tilgang som i spørgsmålet om prioriteringen af arbejdsmiljøproblemerne.

Her vil jeg gerne lige understrege, at ingen har vetoret. Det er ikke sådan, at hvis parterne ikke kan blive enige – ja, så sker der ikke noget.

Men mit udgangspunkt er, at jeg helst vil bygge ændringer af arbejdsmiljøsystemet på forslag, som parterne er blevet enige om.

Med hensyn til de aktiviteter, som skal sættes i gang, kan jeg mere konkret oplyse, at Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene vil prioritere de fire arbejdsmiljøproblemer i deres planlægning af aktiviteterne i årene 2003-2005. Jeg ser også frem til resultaterne af det planseminar, Arbejdsmiljørådet holder den 21.-22. november, hvor et af hovedemnerne vil være opfølgning på prioriteringen af de fire arbejdsmiljøproblemer.

De fire prioriterede arbejdsmiljøproblemer er emner, der har været en del af arbejdsmiljødagsordenen i en årrække. Det er derfor emner, som Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene allerede har arbejdet med, og aktiviteterne om disse emner indgår allerede i deres planer. Men planerne for de kommende års arbejde må selvsagt revideres i lyset af den nye ekstraordinære fokus, der skal sættes på de fire områder, og jeg har i den forbindelse sikret, at Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene får mulighed for at ændre allerede besluttede aktiviteter i lyset af prioriteringen.

Arbejdstilsynet har selvsagt et betydeligt ansvar for, at målene nås. Arbejdstilsynet vil derfor i fremtiden målrette sit tilsyn, så der sættes særlig fokus på tilsyn med virksomheder, hvor de fire prioriterede arbejdsmiljøproblemer optræder. Arbejdstilsynet har også etableret et særligt projektsekretariat, der har ansvaret for at følge op på og udmønte anbefalingerne fra Arbejdsmiljørådets Prioriteringsudvalg.

Da det er vigtigt, at myndighedernes og parternes planer koordineres og samtænkes, vil resultaterne af Arbejdsmiljørådets planseminar også have stor betydning for Arbejdstilsynets videre planlægning. Desuden vil drøftelserne i Arbejdsmiljørådet af strukturen i arbejdsmiljøsystemet naturligvis være af stor betydning for Arbejdstilsynets fremtidige arbejde. Jeg vil dog allerede nu slå fast, at der fortsat vil være brug for myndighedsudøvelse.

Mange virksomheder har et velfungerende arbejdsmiljøarbejde og vil uden tvivl være i stand til at arbejde seriøst med at reducere arbejdsmiljøproblemerne. Det er f.eks. virksomheder som Tulip i Sønder Borup, der lige er blevet hædret, fordi den via et aktivt og systematisk arbejdsmiljøarbejde har halveret antallet af arbejdsulykker og reduceret sygefraværet. Andre virksomheder vil kunne sættes i stand til at løfte

opgaven, hvis de får den nødvendige hjælp og støtte hertil, men erfaringen viser også, at der er virksomheder, hvor tilsyn og kontrol vil være nødvendige forudsætninger for at få virksomhederne i gang med at gennemføre de nødvendige forbedringer.

Kl. 10.15

Arbejdstilsynet vil i 2003 gennemføre en række aktiviteter rettet mod de fire prioriterede arbejdsmiljøproblemer. Det drejer sig bl.a. om tilsynsindsatser i fængslerne, på hoteller og restauranter og på rengøringsområdet. Derudover vil tilsynet i løbet af første kvartal 2003 udarbejde en nærmere plan for, hvordan man yderligere kan bidrage til at nå de ambitiøse mål.

Som sagt vil opfyldelsen af den ambitiøse målsætning for de fire arbejdsmiljøproblemer kræve samarbejde og koordinering mellem arbejdsmarkedets parter og myndighederne. En kvalificeret koordinering er af stor betydning for at sikre, at ressourcerne anvendes mest effektivt, og at alle ved, hvem der gør hvad. Organisationerne, der er repræsenteret i Arbejdsmiljørådet, vil via deres deltagelse i Arbejdsmiljørådet og i branchearbejdsmiljørådene sikre sammenhængen mellem den landsdækkende prioritering og den branchevise prioritering. Samarbejdet og koordineringen skal ske både centralt og lokalt.

For at sikre at målene nås, skal der løbende gøres status over, hvilke aktiviteter der er i gang. Arbejdsmiljørådet og branchearbejdsmiljørådene vil fremover gøre særlig rede for, hvilke aktiviteter der er igangsat, og hvordan disse bidrager til opfyldelse af de landsdækkende effektmål. På samme måde vil Arbejdstilsynet levere en sådan status over tilsynets aktiviteter. Der vil altså løbende blive fulgt op på, hvordan det går med aktiviteterne, og hvad der kommer ud af dem.

Jeg tror, at målene vil blive nået på de fire områder, hvis alle aktører yder en indsats, og jeg ser frem til, at oppositionen i en forespørgsel i 2005 beder mig redegøre for, hvordan det gik med de fire prioriterede arbejdsmiljøproblemer.

Forhandling

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, men noget skuffet er jeg jo, fordi jeg synes, der var mange pæne ord, men ikke nogen bud på, hvordan det rent faktisk skal foregå. Der var noget om, at Arbejdstilsynet får nogle roller, og

BAR'ene og Arbejdsmiljørådet får det, men ikke nogen incitament til, at virksomhederne selv går i lag med det.

Ministeren talte i sit indlæg meget og varmt om Arbejdstilsynet. Jeg vil gerne høre, hvordan ministeren forestiller sig, at Arbejdstilsynet skal kunne opfylde alle de krav, når man nu laver det om til fire store centre, og en stor del af de ansattes arbejdstid skal gå med at køre i bil fra den ene ende til den anden. Der bliver færre besøg ude på virksomhederne, så jeg vil gerne høre, hvordan det hænger sammen.

Formanden:

Undskyld, skulle det forstås som en kort bemærkning? (*Ophold*). Ja, men forespørgeren har sin ordførelse umiddelbart efter ministerens svar, og derfor er der nu mulighed for, at fru Lene Garsdal kan holde sin ordførelse. Så venter vi lidt på manuskriptet.

Lene Garsdal (SF):

Ja, det skal jeg jo så beklage.

I SF har vi det synspunkt, at ord alene ikke er nok. Der er fortsat over 55.000 mennesker, der bliver udsat for arbejdsskader om året, og senest har Arbejdsmiljøinstituttet i en ikke offentliggjort rapport peget på, at arbejdsmiljøet er dyrt. Det fremgår, at cirka en tredjedel af sygefraværet på de danske arbejdspladser skyldes dårligt arbejdsmiljø.

Prioriteringsudvalget har nu peget på fire væsentlige områder, der skal arbejdes med frem til 2005 i forbindelse med handlingsplanen »Rent arbejdsmiljø år 2005«: psykisk arbejdsmiljø, ensidigt gentaget arbejde, alvorlige ulykker, herunder dødsulykker, og tunge løft. Det er efter SF's opfattelse væsentlige områder, men samtidig er det vigtigt for os at understrege, at de øvrige 14 ud af 18 prioriterede arbejdsmiljøområder, som udvalget har peget på, ikke må blive glemt.

Kl. 10.20

I øjeblikket er der meget fokus på stress og psykisk arbejdsmiljø, ikke mindst i forbindelse med Den Europæiske Arbejdsmiljøuge, hvor stress var hovedtemaet. Skal vi komme i gang med at modvirke stress og psykisk dårligt arbejdsmiljø, må der efter SF's opfattelse sættes ind på to områder: hvordan arbejdet organiseres, og hvordan folk har det med hinanden. Vi ved, at det særlig er det offentlige område, der her er i fokus.

Da begrebet blev indført for ikke så mange år siden, var der megen mystik om, hvad psykisk arbejdsmiljø var for en størrelse. Sådan er det ikke mere. Nu er der sat ord på, og der er udviklet målemetoder, som virksomhederne kan bruge i deres egen indsats for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø.

Der er seks områder, som med sikkerhed påvirker arbejdsmiljøet i negativ retning, bl.a. manglende indflydelse på eget arbejde og for høje krav, f.eks. stort arbejdspress og stor arbejdsmængde. Mange inden for social- og sundhedsområdet vil nikke genkendende til den beskrivelse. Det har også vist sig, at der er store omkostninger ved dårligt psykisk arbejdsmiljø i form af meget fravær, og derfor vil mange menneskelige lidelser og mange for tidlige udstødelser fra arbejdsmarkedet kunne undgås ved en indsats inden for dette område.

Bedriftssundhedstjenesten er en kvalificeret rådgiver inden for det psykiske arbejdsmiljø. Mange af de offentlige arbejdspladser, som kender til problemet, er ikke omfattet af bedriftssundhedstjenesten. Derfor finder vi i SF, at en fortsat udbygning af BST er af stor betydning for løsningen af de psykiske arbejdsmiljøproblemer. Vi ved altså, hvad vi taler om, og vi ved også, at Arbejdstilsynet gennem de senere år har haft megen fokus på området og bl.a. ved kampagner inden for det offentlige område har vist, at det er muligt at få en dialog i gang på virksomhederne. I SF finder vi det derfor vigtigt, at Arbejdstilsynets kompetence på området ikke bliver glemt, og at Arbejdstilsynet ikke bliver udelukket fra at medvirke til, at virksomhederne kan løse deres psykiske arbejdsmiljøproblemer, og fra at føre kontrol.

Et andet prioriteret område er det ensidige gentagne arbejde. Her ønskede parterne selv at løse problemerne for nogle år siden ved at lave en handlingsplan, men det lykkedes ikke. Over en 5-års periode frem til år 2000 er EGA ikke reduceret på afgørende områder, f.eks. på svine-slagterierne, selv om målsætningen var en halvering af det belastende arbejde. På det område er frivillighed altså ikke nok. Der må handling til, og vi kommer aldrig nedslidningsskaderne til livs, hvis vi ikke afgørende formår at nytænke og komme med initiativer, som sikrer, at EGA tages alvorligt.

På de tungeste områder løses problemerne ikke ved at udtynde det belastende arbejde. SF ønsker, at Danmark bliver et foregangsland for udvikling af arbejdsmiljøvenlig teknologi, men

vi ved også, at EGA hænger sammen med tempo og den ansattes indflydelse på eget arbejde. I dag går mennesker ikke kun på arbejde for at tjene en løn, men stiller også krav om personlig udvikling under en eller anden form. Skal virksomhederne med belastende EGA-arbejde også fremover kunne tiltrække arbejdskraft, er det bydende nødvendigt med nytænkning af den måde, arbejdet organiseres på.

Der er behov for politiske tiltag, som sikrer, at virksomhederne får incitamenter til at tage fat på de prioriterede områder, som er emnet for dagens arbejdsmiljøforespørgsel, og jeg vil gerne slutte mit indlæg med på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten og selvfølgelig SF at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget kan med tilfredshed konstatere, at et enigt Prioriteringsudvalg under Arbejdsmiljørådet har fastlagt konkrete mål for reduktion af anmeldte alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer i arbejdsmiljøet, ensidigt gentaget arbejde samt skader som følge af tunge løft inden år 2005. Folketinget opfordrer derfor regeringen til at sikre, at der senest 1. februar 2003 fremlægges en handleplan, som sikrer, at de opstillede mål kan nås.

Folketinget konstaterer, at disse mål for et bedre arbejdsmiljø ikke kan forventes nået uden en række nye politiske tiltag. Derfor opfordrer Folketinget regeringen til inden 1. februar 2003 at fremlægge forslag til sådanne politiske initiativer, herunder forslag til forstærkede incitamenter til at lave et bedre arbejdsmiljø, en forstærket kontrolindsats fra Arbejdstilsynet samt iværksættelse af en fortsat udbygning af BST-dækningen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 7).

Kl. 10.25

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg forstår ikke, hvad det er, SF vil. På den ene side siger ordføreren, at der er noget, man har glemt, når arbejdsmarkedets parter prioriterer fire områder, men så vidt jeg kunne høre ordfø-

rentalen, talte ordføreren i øvrigt ikke om andet end de fire prioriterede områder. Hvad er det, der er glemt? Hvad er det for nogle områder, der også skulle have været prioriteret ifølge SF?

Det andet spørgsmål, jeg har, er: Nu ønsker SF så en ny handlingsplan. Skal vi så skrotte den, vi allerede har, den, der hedder »Rent arbejdsmiljø år 2005«? Er det SF's ønske? Ønsker SF at lægge afstand til den arbejdsmiljøhandlingsplan, vi allerede har?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det, jeg sagde om de øvrige arbejdsmiljøområder, var, at Prioriteringsudvalget først har prioriteret 18 områder og derefter taget de fire væsentligste ud, og så sagde jeg, at man ikke kun skal koncentrere sig om de fire væsentligste, men selvfølgelig tage alle Prioriteringsudvalgets prioriteringer til sig. Det var det ene.

Så spørger fru Charlotte Antonsen, om jeg synes, man skal skrotte »Rent arbejdsmiljø år 2005«. Nej, naturligvis ikke. Alt dette her er lavet inden for rammerne af »Rent arbejdsmiljø år 2005«, men det, jeg bare siger, er: Nu har der været snak, men vi vil gerne have handling og have at vide, hvordan man rent faktisk vil sikre, at der bliver lavet nogle tiltag, så vi kan nå de mål, som ministeren også var inde på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Så kan jeg forstå på fru Lene Garsdal, at SF bedre end parterne ved, hvor skoene trykker.

Det, regeringen har gjort, er, at man har spurgt parterne: Hvordan når vi bedst disse prioriterede mål? Og så skal jeg altså forstå, at det er SF's bud på, hvordan vi bedst når målene, og at man i SF ikke agter at vente og høre, hvad de mennesker, der til daglig beskæftiger sig med det her, mener. Man vil komme dem i forkøbet, og man ved bedre, hvad der foregår ude på arbejdspladserne. Er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er ikke noget med at vide bedre. Vi har jo netop rost, at parterne i prioriteringsrapporten er kommet frem til nogle prioriterede områder, og dem støtter vi da fuldt ud. Men vi kan bare ikke se andet, end at det indtil videre er blevet ved snakken. Der er ikke nogen konkrete planer eller nogen incitamenter for de enkelte virksomheder til at nå de prioriterede mål, så det er så-

dan set ikke at vide bedre. Det er kun at prøve at konkretisere, hvad det egentlig betyder, og hvordan det skal blive til noget i praksis.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det kan altså ikke forstås på anden måde, end at SF er flintrende ligeglad med det strukturarbejde, der nu udføres af parterne. Det er SF's synspunkt, at det er bedøvende ligegyldigt, hvad parterne når frem til med hensyn til struktur, altså hvordan man løser de opgaver. Vi skal bare skynde os her i Folketinget med at blive enige om det hele inden da. Det er jo det, der bliver lagt op til.

Heldigvis er der jo nok ikke flertal for SF's forslag til vedtagelse, det kan vi jo så glæde os over. Men er det ikke det, der ville være konsekvensen, hvis forslaget blev vedtaget, at så kunne parterne godt droppe deres arbejde, for så havde SF og måske nogle andre partier defineret, hvad man mente ville være den bedste måde at løse problemerne på?

Sådan ser vi ikke på det i Venstre. Vi mener, det er vigtigt at lytte til de mennesker, der har skoene på og som ved, hvor de trykker.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Lene Garsdal, om Prioriteringsudvalget i forbindelse med deres udmeldinger om måltallene har taget hensyn til, hvilke værktøjer der skal bruges for at nå måltallene.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, ét er jo, at Prioriteringsudvalget er kommet med nogle anbefalinger på baggrund af »Rent arbejdsmiljø år 2005«; noget andet er jo, at der i øjeblikket sidder et strukturudvalg mellem parterne. Hvad nu, hvis man i Strukturudvalget ikke bliver enige? Det kunne da være ret interessant. Hvem er det så, der fastlægger målsætninger? Hvem er det, der skal effektuere dem, og hvordan skal de udmøntes? Det kunne være interessant at høre, hvad fru Lene Garsdal mener om det.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Til hr. Bjarne Laustsen: Det er lige præcis det, der er ideen eller humlen i det her, at Prioriteringsudvalget netop ikke har peget på, hvilke

værktøjer der skal bruges. Derfor – det vil også være et svar til fru Charlotte Antonsen – kan vi ikke vide, hvordan det skal føres igennem. Vi vil afvente den der prioriteringsrapport, men vi kan jo ikke blive ved med at vente, og det er derfor, vi har rejst denne her forespørgsel, nemlig for at finde ud af, hvad man vil gøre, også hvis Prioriteringsudvalget ikke bliver enige.

Det var også et svar til hr. Carsten Hansen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes ikke, fru Lene Garsdal rigtig får svaret på det her med, om fru Lene Garsdal mener, det ville være hensigtsmæssigt, at parterne deltager i udformningen af de her handleplaner for, hvordan vi får løst problemerne, for nu har vi jo netop set, at Prioriteringsudvalget er kommet med nogle gode konstruktive målsætninger. Så undrer det mig lidt, at fru Lene Garsdal ikke kunne forestille sig, at det kunne tænkes, at Strukturudvalget kunne være lige så konstruktivt.

Jeg vil stadig væk gerne vide, hvorfor fru Lene Garsdal ikke vil vente på, at Strukturudvalget kommer med det her.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

De her planer skal nås inden år 2005. Nu har vi år 2003 inden længe. Hvis der nu går meget lang tid, inden Strukturudvalget kommer nogen vegne, og hvis de slet ikke bliver enige, så har nogle et problem. Det er det, der er pointen.

Vi i SF går naturligvis ind for, at parterne har indflydelse. Vi støtter op om de der prioriteringer. Det har jeg i øvrigt også sagt i min ordførertale og i forslaget til vedtagelse.

Så det er der ikke problemer med. Problemet er at sikre, at der sker noget, sådan at vi, når vi når år 2005, så er kommet længere inden for de fire områder.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det var rart endelig at få et nogenlunde klart svar fra fru Lene Garsdal. Men nu er prioriteringerne jo netop kommet. Vi har netop set, at man på konstruktiv vis har kunnet lave de her prioriteringer parterne imellem. Mener fru Lene Garsdal ikke, det så er meget rimeligt, at vi lige lader parterne have prioriteringerne som udgangspunkt for den strukturdebat, der nu skal føres, inden vi begynder sådan at forudsige, at parter-

ne ikke selv har tjek på, hvad der foregår ude hos dem på arbejdspladserne?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu har den her regering siddet i over et år, og hele tiden har vi afventet og afventet og afventet parterne. Vi kan efter SF's opfattelse ikke blive ved med at afvente parterne uden at have en sikkerhed for, at der sker noget. Det er baggrunden for forespørgslen i dag og et svar til fru Charlotte Dyremose.

Formanden:

Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Kl. 10.35

Charlotte Antonsen (V):

Det er naturligvis en ulykke for ethvert menneske, der kommer til skade på sin arbejdsplads. Én arbejdsulykke er én arbejdsulykke for meget. Omvendt er det jo også klart, at der kan ske ulykker overalt, hvor der færdes mennesker. Man kan komme til skade i sit eget hjem, i forbindelse med sport, under fritidsaktiviteter, og man kan komme til skade, når man færdes i trafikken.

Uanset hvor stor og målrettet en indsats vi gør, kan vi aldrig komme alle ulykker til livs, men det skal selvfølgelig ikke være en sovepude. Politisk skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at mindske antallet af skader på mennesker. Den målsætning er alle partier jo heldigvis enige om. Her i Folketinget kan vi lave love og regler, der så vidt muligt bidrager til at gøre alle arbejdspladser så sikre som overhovedet muligt.

I Venstre tror vi på, at vi skal lytte til virksomhederne. Det er på virksomhederne, hvor arbejdet udføres, at man bedst er klar over, hvor problemerne er størst. Derfor ved man bedst dér, hvor man effektivt kan gribe ind med fornuftige ændringer af arbejdsgange, indretning af arbejdspladser, afskærmning og andre initiativer, der kan minimere farerne.

Derfor har regeringen bedt arbejdsmarkedets parter, dvs. arbejdstagere og arbejdsgivere, om at komme med et udspil om, hvor man ser de største problemer. Parterne blev også bedt om at give et bud på, hvor langt ned man realistisk kan bringe ulykkes- og skadesantallet i de kommende år.

Det er meget tilfredsstillende, at der nu fra parternes side er opstillet helt konkrete mål for, hvor meget vi vil kunne nå de kommende 4 år i

retning af at formindske antallet af arbejdsulykker inden for de områder, der er mest udsat.

Vi vil gerne give vores opbakning til parterne, når de har peget på alvorlige arbejdsulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde og skader som følge af tunge løft. Alle disse områder er vigtige. Det er i særdeleshed vigtigt, at der nu bliver sat konkrete mål for, hvor langt vi skal nå inden år 2005. Det er noget nyt, at man på den måde målretter sin indsats på arbejdsmiljøområdet.

Herfra skal vi stille de nødvendige faciliteter og penge til rådighed for virkelig at forbedre mulighederne for et godt arbejdsmiljø, der tilfredsstiller, og derfor er det også tilfredsstillende, at vi på finansloven ikke længere lægger op til yderligere besparelser på arbejdsmiljøområdet i de kommende år. Vi har endda for nylig oprettet en ny forskningsfond med i alt 82 mio. kr. til at støtte det videnskabelige arbejde, der også skal til for at løfte arbejdsmiljøet på danske virksomheder. Kvalitet og idérigdom vil nu blive afgørende faktorer for, hvor forskningsindsatsen skal lægges de kommende år. Det er også nyt, og det er godt.

Når vi så taler om besparelser på Arbejdstilsynet, skal vi jo huske, at det, at der overhovedet skal spares på Arbejdstilsynets område inden for det, der er den direkte virksomhedskontakt, jo hænger sammen med, at den forrige regering i år 2002 havde givet en ekstrabevilling som følge af det ekstraordinære såkaldt intensiverede gebyrbelagte tilsyn.

Man gav altså en ekstrabevilling i 2002 som følge af nogle lovregler, man lavede i den forrige regering. Disse lovregler har vi fjernet, og derfor er der jo heller ikke behov for disse ekstra medarbejdere til at gå rundt på virksomhederne. Så der er jo sådan set ikke tale om en reel besparelse på området, i hvert fald ikke, hvis vi taler om året før 2001.

Vi skal så i øvrigt også sammenholde, når vi ser på hele arbejdsmiljøområdet, de generelle besparelser, som Arbejdstilsynet naturligvis skal gennemføre ligesom alle andre offentlige institutioner, på et par procent om året. Det skal vi altså sammenholde med den ekstrabevilling, vi netop har besluttet os for til forskningen, på over 80 mio. kr. over de næste år.

Arbejdstilsynet skal så sikre et mere målrettet tilsyn. Der gennemføres rationalisering, men omvendt lægger vi jo også op til, og det gør Ar-

bejdstilsynet også selv, at man i højere grad prioriterer opgaverne inden for tilsynet, gør noget mere for at nå ud på de enkelte virksomheder, altså dér, hvor problemerne ligger.

Vi lægger de 14 kredse sammen til fire tilsynscentre, og det skulle gerne sikre, at man i højere grad på de enkelte centre kan udvikle ekspertise, så man bliver bedre i stand til at tackle de problemer, de mange forskelligartede virksomheder har.

Kl. 10.40

Så alt i alt tror jeg, at det er et meget fornuftigt billede, vi har på det her område, at man altså ikke bare kører videre med de 14 kredse, som man altid har gjort, men at man ser på, hvordan vi får mest arbejdsmiljø for pengene.

Som sagt er det på de enkelte virksomheder, målene bedst nås, og derfor vil jeg gerne opfordre arbejdsgivere i samarbejde med deres ansatte til at gøre en ekstra indsats for at få et sikkert arbejdsmiljø. De små årgange betyder jo risiko for mangel på arbejdskraft, og derfor er det jo i de kommende år ekstra nødvendigt at minimere fravær. Det bliver ganske enkelt et stigende problem overhovedet at finde erstatningsarbejdskraft.

Jeg vil gerne på vegne af Venstre og Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti oplæse et:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget kan med tilfredshed konstatere, at et enigt Prioriteringsudvalg under Arbejdsmiljørådet – med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter – har fastsat konkrete mål for reduktionen af anmeldte alvorlige ulykker, psykosociale risikofaktorer, ensidigt gentaget arbejde samt skader som følge af tunge løft i perioden 2000 til 2005.

Folketinget anerkender, at opfyldelsen hviler på et fælles ansvar Arbejdstilsynet og arbejdsmarkedets parter og organisationer imellem og opfordrer regeringen til at fortsætte arbejdet hen imod opfyldelsen af de opstillede mål.

Folketinget ser endvidere frem til, at Strukturudvalget under Arbejdsmiljørådet kommer med anbefalinger til beskæftigelsesministeren om den fremtidige organisering af arbejdsmiljøarbejdet i Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 8).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Jeg har tre korte bemærkninger anmeldt. Først hr. Carsten Hansen, derefter fru Lene Garsdal og hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Er det sådan, at vi må sige, at der slet ingen besparelser er på Arbejdstilsynet og på arbejdsmiljøområdet til næste år? Var det det, fru Charlotte Antonsen sagde? Er det ikke sådan, at der allerede til næste år skal spares yderligere medarbejdere i Arbejdstilsynet? Er det ikke sådan, at grønthøstermetoden fortsætter ud over, at de planlagte ekstraordinære besparelser er taget væk, og at der faktisk er ganske store besparelser på hele arbejdsmiljøområdet til næste år?

Så vil jeg høre fru Charlotte Antonsen: Der kom jo en rapport fra Arbejds miljøinstituttet – det regner jeg med at fru Charlotte Antonsen ved – der bygger på et spørgsmål til 10.000 danskere, og som viser, at den tredje sygedag skyldes et dårligt arbejdsmiljø. Er fru Charlotte Antonsen indstillet på at være med til at lave en ekstraordinær forebyggende indsats? Det her er jo ganske dyrt, vi snakker om helt op til den offentlige udgift på 9,3 mia. kr. og 12 mia. kr. i sundhedsvæsenet osv. Har Venstre noget bud på, hvad man vil være med til på dette område?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen fremstillede det, som om reduktionen i antallet af ansatte i Arbejdstilsynet skyldtes, at det gebyrbelagte tilsyn var afskaffet. Jeg vil gerne have fru Charlotte Antonsen til at bekræfte, at det kun er ca. 50 medarbejdere, der var ansat til det gebyrbelagte tilsyn, og at reduktionen nu er væsentligt større, som også hr. Carsten Hansen lige var inde på.

Så vil jeg godt vende tilbage til, at fru Charlotte Antonsen nærmest fik det fremstillet, som om det var et kvalitetsløft, at Arbejdstilsynet nu skal organiseres i fire store centre. Mener fru Charlotte Antonsen, at kvaliteten øges, ved at man får et område, der f.eks. rækker fra Skagen til Ringkøbing og helt ned til syd for Århus? Og hvordan skal jeg forstå det?

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg havde fornøjelsen at være til en konference for sikkerhedsledere nede i Fællessalen for et stykke tid siden sammen med Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg, og der havde ordstyreren tilladt sig den meget fornuftige disposition at gå ind på Venstres hjemmeside og se, hvor mange gange ordet arbejdsmiljø optrådte. Der kom ét hit, og forsamlingen morede sig selvfølgelig lidt over, om det nu også var udtryk for Venstres arbejdsmiljøpolitik.

Men jeg må sige, efter at jeg har hørt fru Charlotte Antonsen i dag, at det meget godt ligner. Der er ikke ret meget nyt under solen. Det er det forhold, at vi har sparet for at nå målene, og dem er vi helt sikre på nok skal nås. Spørgsmålet kunne jo så være, hvorfor man ikke har sparet noget mere, så at man var *helt* sikker på, at man kunne nå målene.

Det er jo ganske fornuftigt af Prioriteringsudvalget at komme med det med at nedbringe arbejdsulykker og de væsentligste ulykker, vi har. Det, der er spørgsmålet, er, om man kan nå målene. Det tror vi ikke på at man kan, fordi man har desavoueret arbejdsmiljøpolitikken.

Det næste spørgsmål er – jeg har i den forbindelse stillet et spørgsmål til ministeren, spørgsmål 44, og svaret er, at man skærer 130 stillinger inden for Arbejdstilsynet: Er de kommende års besparelser på finansloven på 1, 3, 5 og 7 pct. indeholdt i de tal dér, eller kommer der yderligere besparelser?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Carsten Hansen: Jeg redegjorde faktisk i min tale for, at vi sparede på Arbejdstilsynet, ligesom vi sparer på alle andre offentlige institutioner. Det skal jeg jo så åbenbart gentage igen, kan jeg forstå, for hr. Carsten Hansen. Det lægger vi ikke skjul på. Vi mener, at der er behov efter 8 år med Nyrupregeringerne for, at man strammer op, og at man effektiviserer den offentlige sektor. Derfor har vi jo opstillet disse sparemål på et par procent om året de kommende år.

Men de ekstraordinære besparelser på arbejdsmiljøet har vi ikke. Tværtimod har vi jo lige afsat 82 mio. kr. til en forskningsfond, og det er jo altså noget af det, der for alvor kan være med til at løfte indsatsen og muligheden for at forbedre medarbejdernes arbejdspladser, fordi der

jo også er et behov for ny viden på dette område.

Hr. Carsten Hansen spørger, om vi vil gøre noget ved danskernes sygefravær: Ja, vi vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at mindske danskernes sygefravær. Jeg tror bare ikke, at vi benytter de samme metoder, som Socialdemokratiet gjorde. For der var jo en tendens til, at alle problemer skulle løses ved et skrivebord dengang, og at alle problemer skulle løses ved at ansætte flere i den offentlige sektor.

Det mener vi ikke. Vi mener også, at man kan tænke nyt, og man kan på anden vis sikre, at man får et bedre arbejdsmiljø.

Fru Lene Garsdal er ked af, at antallet af arbejdstilsyn bliver reduceret fra 14 til fire: Jamen altså jeg ved ikke, om det er en ubetinget ulempe. Det kan da godt være, at vi skulle have tænkt i de baner, mener jeg, uafhængigt af, om der nu lægges op til en besparelse eller ej. For jeg tror altså på, at det, vi ser på virksomhederne, er en højere og højere grad af specialisering, det vil sige, at virksomhederne udvikler sig meget forskelligt. Derfor er der altså også behov for, at de mennesker, der beskæftiger sig med arbejdsmiljø, giver virksomhederne gode råd, har mulighed for at specialisere sig.

Så jeg tror faktisk, at virksomhederne også kan få gavn af, at vi på den måde samler nogle ressourcer. Men det er naturligvis vigtigt, at det ikke går ud over virksomhedsbesøgene.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen det er jo interessant, at Venstre tager hele æren for satspuljeforliget. Jeg mener, at det er et forlig blandt brede og store dele af Folketingets partier minus Dansk Folkeparti og Enhedslisten. Men de penge *var* jo udmøntet. Hvad vil regeringen ekstraordinært? Og pengene er i øvrigt leveret sådan, at der er hegnet ind, så der ikke kan komme flere besparelser, tak for dét!

Men når jeg snakkede om sygefraværet, er det jo, fordi fru Charlotte Antonsens minister, beskæftigelsesministeren, har været ude at sige, at når det er så sundt at arbejde, så skal vi jage de syge på arbejde. Er det også Venstres bud, at man skal sætte de syge til at arbejde – det er sådan helt Jacob Haugaardsk, det her – eller er der andre bud på, hvordan man vil sænke sygefraværet med forebyggelsesindsats, målrettet indsats, øget forskning? Det er nemt at komme og sige, at de 82 mio. kr. skal erstatte den tredjedel,

man har skåret væk på Arbejdsmiljøinstituttet. Det er sådan lidt ét skridt frem og to tilbage.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen siger, at det naturligvis er vigtigt, at det ikke går ud over virksomhedsbesøgene, at Arbejdstilsynet nu bliver centraliseret i de fire centre. Så vil jeg gerne spørge: Hvordan kan det undgå at gå ud over det, når der bliver væsentlig færre ansatte, og de får væsentlig længere at køre på arbejde, og når de skal på kontoret? Det vil vel alt andet lige sige, at der bliver færre timer ude på virksomhederne, ellers kan jeg ikke få det til at hænge sammen. Men jeg vil gerne spørge, om fru Charlotte Antonsen har en anden opfattelse.

Så var fru Charlotte Antonsen inde på i sin tale, at det var vigtigt at lytte til virksomhederne, og at det er dem, der ved, hvor skoen trykker. Så vil jeg gerne spørge, om fru Charlotte Antonsen mener, at det er tilstrækkeligt bare at lytte, om ikke der skal være nogle arbejdsmiljøkrav og nogle incitamenter for virksomhederne til at sikre, at de får gjort noget ved det dårlige arbejdsmiljø.

Når der stadig væk er over 55.000 skadede om året, så må der jo være et problem derude.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jamen der er desværre mange skadede derude, som det bliver sagt, selv efter 8 år, hvor fru Lene Garsdal har haft meget stor indflydelse på arbejdsmiljøet under de forskellige Nyrupregeringer.

Ja, udgangspunktet er ikke særlig godt, så det er da på tide, at vi forsøger på en anden måde, og det er jo det, vi lægger op til. Vi lytter til virksomhederne, vi lytter til parterne. Det er klart, at vi også har et Arbejdstilsyn, der skal udføre sit arbejde, vi har stribevis af regler, som naturligvis også skal være med til at sikre et godt arbejdsmiljø.

Hr. Carsten Hansen spørger om de syge. Ja, vi vil gerne være med til at reducere sygefraværet. Det er en af grundene til, at vi ønsker at gøre en stor indsats på arbejdsmiljøområdet. Kunne vi så ikke i første omgang her i huset koncentrere os om at prioritere og støtte prioriteringen af de fire tunge områder?

Der lægges jo op til, at vi i løbet af de næste 4 år skal reducere problemerne med tunge løft,

ensidigt gentaget arbejde, psykosociale faktorer med 10-15 pct. Det er da langt, langt mere, end den forrige regering overhovedet gennemførte på 8 år. Skulle vi ikke i første omgang glæde os over det og så spørge parterne, om de har nogle input til, hvordan vi omsætter det til virkelighed i stedet for allerede at jamre på forhånd?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Man har tre spørgsmål, og hvis ikke man får svar på det første, så har man misbrugt det, så nu må jeg prøve igen. Og netop det sidste, som fru Charlotte Antonsen var inde på, var: Skal vi nu ikke lige se, hvad parterne kommer med?

Jo, lad os prøve at kigge på det. Fru Charlotte Antonsen pynter sig med lånte fjer i den sag her, hvor man siger, at vi har skaffet 80 mio. kr. Det er 40 mio. kr., vi er blevet enige om. Og vi skal huske på, at indstillingen i 1997 var, at der skulle bruges 80 mio. kr. om året til forskning, men de 40 mio. kr., som vi er blevet enige om, en bred kreds af partier, er selvfølgelig bedre end ingenting.

Men det korte af det lange er: Hvis parterne kommer og siger, at der er skåret for meget i Arbejdstilsynet, der er blevet skåret for meget på forskningen som en betingelse for, at man skulle kunne gennemføre den fremtidige indsats og nå de her måltal, vil Venstre så være med til at skaffe nogle flere penge til f.eks. Arbejdstilsynet eller til forskning, eller hvad det kan være, eller være med til at genindføre nogle af de værktøjer, hvis der bliver peget på det, hvis parterne kommer og siger i Strukturudvalget eller noget andet, at det er det, der skal til? Hvad er Venstres svar så? Vil man bare læne sig tilbage og sige: Det går nok alt sammen?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Antonsen nævnte, at SF havde været støtteparti for den tidligere regering. Ja, det var vi, og specielt på arbejdsmiljøområdet var vi med til at lave rigtig mange gode forbedringer, som den her regering desværre har skudt i sænk. Men jeg vil da også påpege, at antallet af anmeldelser sidste år faktisk for første gang faldt. Nu må vi se, hvordan det går fremover.

Men jeg vil gerne have svar på det spørgsmål, som jeg stillede sidst, nemlig om kvaliteten af Arbejdstilsynets arbejde, om fru Charlotte Antonsen kan bekræfte eller rettere vil bekræfte, at hun mener, at kvaliteten bliver lige så høj med

de nuværende vilkår for Arbejdstilsynet i de store centre.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre fru Charlotte Antonsen, om hendes svar skal forstås derhen, at et forringet Arbejdstilsyn og en manglende udbygning af bedriftssundhedstjenesten er den bedste måde at løfte arbejdsmiljøet på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes ikke, hr. Bjarne Laustsen skal lide ved at opleve, at der ikke bliver svaret på hr. Bjarne Laustsens første spørgsmål. Der har været mange spørgsmål, derfor har jeg ikke nået det i de andre runder, men det, jeg så vil gøre, er, at jeg nu vil svare på hr. Bjarne Laustsens første spørgsmål, der var om Venstres hjemmeside.

Jeg må beklage, at hr. Bjarne Laustsen måske ikke i tilstrækkelig grad frekventerer Venstres hjemmeside. Hr. Bjarne Laustsen er i hvert fald ikke i stand til at søge på ret vis, for hvis man går ind og søger under »arbejdsmiljø« på Venstres hjemmeside, så vil man opdage, at resultatet er 51 hit og altså ikke ét, som hr. Bjarne Laustsen nåede frem til. Så jeg må opfordre hr. Bjarne Laustsen til i højere grad at studere vore hjemmesider. Jeg vil medbringe dette papir, når jeg kommer ned fra talerstolen.

Der er afsat 82 mio. kr. under satspuljeforliget til arbejdsmiljø over de kommende år. Ja, over de kommende år, det har jeg sagt hele tiden.

Til fru Lene Garsdal: Ja, det er jo en centralisering, når man går fra 14 kredse til fire centre. Og som jeg redegjorde for, kan man jo godt forestille sig, at der også kan blive mulighed for en højere grad af specialisering, fordi der simpelt hen kommer flere medarbejdere til at sidde tæt på hinanden, så de kan dele opgaverne imellem sig, sådan så de måske i højere grad kan tilfredsstille virksomhedernes ønsker og behov.

Noget andet, jeg også gerne vil pege på med hensyn til at sikre virksomhedskontakten, er, at det jo er et spørgsmål om prioritering. Det er klart, at hvis Arbejdstilsynet i højere grad prioriterer virksomhedsbesøg, så kan man selvfølgelig også nå flere virksomhedsbesøg, og især hvis man, som vi har gjort, kobler det med, at man får mulighed for i langt højere grad også inden for Arbejdstilsynet at benytte sig af hjemnearbejdspladser. Så betyder det altså, at de mange

medarbejdere, der arbejder for Arbejdstilsynet, i stedet for at skulle ind og vende omkring Arbejdstilsynet hver dag får mulighed for at starte hjemmefra og besøge de virksomheder, der måske for nogles vedkommende ligger tættere på hjemmet end det nye center.

Så vi har faktisk tænkt på det. Og vi har gjort, hvad vi overhovedet kan for at sikre, at virksomhederne ikke kommer til at lide under dette her.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, vi får jo effektmålene og procenterne læst op, men handling er der ikke meget af.

Men jeg spurgte fru Charlotte Antonsen, hvis fru Charlotte Antonsen har tid: Er det Venstres politik at sende de syge på arbejde? Det er det, beskæftigelsesministeren har sagt. Det, den rapport fra AMU siger, er, at det er de mennesker, der i forvejen har slidigt, ondt i bevægeapparatet, betændelsestilstande osv., at de, som bliver syge af det dårlige arbejdsmiljø, er dem, der er det i forvejen. Det er dem, som er på de virksomheder, som er kategori 3-virksomheder, hvor Arbejdstilsynet jo nu ikke når ud, fordi de ikke – det har beskæftigelsesministeren bekræftet – når at leve op til den handlingsplan, der ligger i forhold til antallet af tilsynsbesøg osv.

Er det de mennesker, vi skal jage på arbejde? Hvad har Venstre af holdning til det? Er det kun regeringen, der har den holdning? Skal vi til at jage de syge ud på arbejdsmarkedet, eller hvad er det, der skal ske? Hvad mener Venstre? Var det ikke bedre at forebygge frem for bare at jage de syge på arbejde?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Altså vi ønsker, at de syge skal behandles – det kommer jo næppe bag på andre end hr. Carsten Hansen.

Det, jeg godt vil sige til hr. Carsten Hansen, er, at vi naturligvis også inden for sundhedsområdet vil gøre, hvad vi kan for at undgå lange ventelister, alle de ting, som den socialdemokratiske regering har efterladt sig, for at sikre, at flere mennesker kan komme på arbejde. Det er da et problem, at så mange er syge, og hvis vi kan bidrage med forebyggelse, og hvis vi kan bidrage med at reducere ventelister, og hvis vi kan bidrage med et bedre arbejdsmiljø, så er det faktisk det, vi gerne vil gøre.

Så kan vi også sådan tale om deltidsarbejde. Jeg ved ikke helt, hvad det er, hr. Carsten Hansen vil, andet end sådan almindelig provokation. Vi lavede jo sammen med den forrige regering i den forrige regerings tid en førtidspensionsreform, hvor der bliver mulighed for, at man lettere kan have deltidsjob, hvis man ikke er i stand til at have fuldtidsarbejde. Det er jo en anden mulighed, som vi i hvert fald stadig væk støtter, og det håber jeg da også, at hr. Carsten Hansen og hans parti gør.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ved ikke, om fru Charlotte Antonsen kender svarene på spørgsmål 42, 43 og 44; ellers kan de findes på Socialdemokratiets hjemmeside – og i en følgende undersøgelse var det stadig væk sådan, at Venstre ikke er gode nok, Socialdemokratiet har 99 hits.

Jeg kan se, at fru Charlotte Antonsen pynter sig med lånte fjer, og der er »Fakta om Charlotte« osv. på Venstres hjemmeside. Det har jo ikke ret meget med arbejdsmiljø at gøre, når man så også er arbejdsmiljøordfører.

Men tilbage til de konkrete spørgsmål, som var, om Arbejdstilsynet kan gennemføre de aktiviteter, det skal klare, når man har skåret 130 stillinger væk.

Hvis parterne kom og sagde, at de ville gennemføre en kategorisering af alle virksomheder i Danmark, så har beskæftigelsesministeren svaret undertegnede, at det vil tage et par og tyve år at komme igennem.

Jeg synes, fru Charlotte Antonsen skal prøve at nærlæse de tre svar, som er givet. Så kan man spørge: Er det tilfredsstillende, at det vil tage så mange år at få kategoriseret virksomhederne i Danmark? Og hvis parterne kommer og siger: Vi har behov for at få nogle flere ressourcer for at kunne gennemføre de her opgaver, vil Venstre så være med til det? Det er spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja, når vi har bedt parterne om at komme med en indstilling til, hvordan vi kan organisere arbejdsmiljøet fremover, så er det selvfølgelig med henblik på at lytte til, hvad der kommer.

Men det er jo ikke sådan, at vi giver parterne en blankocheck og siger: Uanset hvad i alverden I når frem til, så skal vi garantere jer, at vi gør det. Det går jeg da heller ikke ud fra, at hr. Bjar-

ne Laustsen vil, men vi ved i hvert fald nu, at SF ikke vil, for SF gider overhovedet ikke vente på, at de kommer med noget.

Nu ved jeg ikke, i hvilken vægtskål hr. Bjarne Laustsen har tænkt sig at lægge lodderne, altså hvilket forslag til vedtagelse man vil stemme på fra socialdemokratisk side. Om man vælger at sige, at man overhovedet ikke engang gider at lytte til parterne, eller om man vil afvente og se. Så må vi tage en diskussion på det tidspunkt, om vi skal følge alle rådene, eller om vi bliver nødt til at sige nej til nogle af dem.

Formanden:

Hr. Carsten Hansen som ordfører:

Undskyld et øjeblik. Er der flere korte bemærkninger? Så skal man markere, så formanden kan se det. Det slår ikke til, at sekretæren ser det. Det er mig, der skal se det. Fru Pernille Falcon, værsgo.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg ville bare gerne høre fra fru Charlotte Antonsen, om Venstre finder det uden betydning, hvilke ressourcer Arbejdstilsynet har? Og om man ikke opfatter, at det offentlige også har en forpligtelse til at løfte det her område?

Jeg kunne forestille mig, at resultatet af strukturdebatten vil afhænge meget af, hvilke ressourcer man fra regeringens side ønsker at putte i det her område. Jeg tror, at man kan få en langt bedre indsats, hvis man opruster både arbejdstilsyn og bedriftssundhedstjeneste.

Men jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om hun finder, det er helt uden betydning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu har vi stort set ikke drøftet andet end bevilninger i en time, så jeg synes, det er lidt sent, det spørgsmål kommer. Men naturligvis spiller bevillingerne og Arbejdstilsynets indsats en rolle, det siger da sig selv. Det er jo den myndighed, der skal sikre, at lovene bliver overholdt.

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Jeg må sige til fru Falcon, at det var et særdeles relevant spørgsmål, og det var rart at få konstateret, at Venstre ikke synes, det var helt ligegyldigt på trods af de voldsomme besparelser, hvor

hver syvende medarbejder i Arbejdstilsynet, er fyret, og hver femte medarbejder ryger inden 2006, så det var da dejligt bekræftende. Det kan jo være, at vi med det som udgangspunkt måske kan komme et lille stykke videre frem og væk fra den bevidstløse debat.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at det måske er første gang i de 11 måneder, den nye regering har siddet, at vi har fået en lille smule kød på. En lille smule kød på.

Nu er det jo også sådan, at ministeren via Arbejds miljørådet følger, hvad der sker i Strukturudvalget, og der er kommet en indstilling fra Prioriteringsudvalget. Når det er sagt, vil jeg godt sige, at regeringen har et voldsomt stort ansvar med hensyn til både at leve op til effektmålene og i øvrigt også til de 14 andre indsatsområder. Det er jo ikke sådan, at de andre er ligegyldige, fordi man prioriterer fire af dem.

Kl. 11.05

Ministeren præsenterede her i sommer det med de fire indsatsområder, og vi kan blive ved med at gentage over for hinanden, at det er en af de største sejre i arbejdsmiljøets historie. Jeg vil nok sige, at det er sådan en mild overdrivelse, men jeg er enig i, at det er fire ganske alvorlige områder.

Men det er et kæmpeansvar for en regering at udmønte og leve op til effektmålene, og set fra vores stol er det altså ikke nok, at man beder BAR'ene og Arbejds miljørådet om at melde tilbage og sætte fokus på. Som hun sagde et vist sted, at uden penge gør det ondt. Og uden penge ingen ressourcer og ingen indsatsområder.

Vi ved jo godt, at vi har mange forskellige typer virksomheder. Vi anerkender fra vores side, at der er mange dygtige, ordentlige og gode virksomheder med et fantastisk godt samarbejde mellem medarbejdere og virksomhed. Der er også dem, som måske er knap så gode, som ikke har fokus det rigtige sted. Det er dem, om hvem vi plejer at sige, at de gerne vil, men ikke kan. Så er der dem, som hverken vil eller kan, og det er trods alt ifølge den kategorisering, som Arbejdstilsynet selv laver, ca. en fjerdedel af samtlige danske virksomheder.

Det er der, hvor det er ganske alvorligt, og de betaler prisen. Det er dem, der går i røg, støj og møg, fordi vi ikke har forskning nok, fordi vi ikke har nok tilsynsressourcer, og fordi man nu i visse områder af landet stort set fuldstændig fjerner Arbejdstilsynet, og man får nogle mastodonter. Jeg synes, man kaster hele arbejdsmiljø-

indsatsen op i luften, og vi ved ikke rigtig, hvad der kommer ned.

Samtidig ved vi, at der er tre ting, der virker, når vi snakker arbejdsmiljø. Det er nemlig for det første, at man har en viden om den indsats, man gør, og dér har denne regering altså sparet over en tredjedel på hele arbejdsmiljøområdet og forskningsområdet, for i hele AMI er en tredjedel af medarbejderne væk.

Det andet, vi snakker om, er, at der skal være en systematisk indsats. Rådgivning og en systematisk indsats. Det er her, man har sat BST på vågeblus, store dele af den offentlige sektor kom ikke med, og vi ved, at det er her, de virksomheder, som måske ikke helt kan, men gerne vil, henter store dele af deres rådgivning. Det er væk. Samtidig må vi konstatere, at forskningen ikke er der.

Så det sidste, som man kan kalde det tredje punkt, det er det med den systematiske indsats, det med egenindsatsen ude på virksomhederne. Der har jeg et citat med fra en af de mange, mange seancer, vi har haft med beskæftigelsesministeren omkring det spørgsmål her, og det vidner lidt om den indgangsvinkel, der er hos de borgerlige partier til arbejdsmiljøet. Ministeren siger, og det er et citat: »Det er jo ikke papir, det handler om, men at sikre, at arbejdsforholdene er i orden. Det er det, virksomhederne skal koncentrere sig om, og det er netop den holdning, at bureaukratiske foranstaltninger såsom at netop APV er lig med lønmodtagerbeskyttelse, det er det, vi skal have gjort op med.«

Det vil altså sige, at arbejdspladsvurderinger, hvor medarbejdere og virksomheder taler sammen – nu lykkedes det jo ikke at afskaffe APV'en, fordi det var et EU-direktiv, som ministeren ikke kunne komme af med – men altså det, at medarbejdere og virksomheder taler sammen systematisk og fortæller, hvordan arbejdsforholdene er, hvad man lægger vægt på, hvordan rengøringskonen oplever hverdagen, det er en bureaukratisk foranstaltning. Det viser noget om den tankegang og den tilgang, man har til arbejdsmiljøet hos de borgerlige.

Så har man også samtidig fjernet en række af værktøjerne til den systematiske tilgang, idet man nu siger, at på virksomheder med under fem ansatte kan man altså ikke have en sikkerhedsrepræsentant, for det er bureaukrati. Det er rent bureaukrati, det er ikke nødvendigt. Men det betyder faktisk, at man f.eks. inden for malerbranchen mister ca. 85 pct. af de medarbejdere, der er sikkerhedsrepræsentanter; det betyder,

hvis man tager et kæmpestort område som metal, at man mister 25 pct., SiD nogenlunde tilsvarende. Og det er her, man fra fagbevægelsens side sammen med de organiserede, de dygtige, ordentlige virksomheder i de sidste mange år har gjort en kæmpemæssig indsats for at løfte sikkerhedsarbejdet. Der forsvinder det.

Må jeg ikke sige her til slut – det løber af med en, når man bliver så optaget af det, undskyld – at vi ser selvfølgelig nogle muligheder, men vil også pege på, at hvis Strukturudvalget nu ikke kommer med en enig indstilling, så er det her, vi beslutter det. Det er her, vi må udfordre og sige til ministeren, at der skal andet til end pæne hensigtserklæringer og tilbagemeldinger til det.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, der jo mange ting man kan tage fat i og undre sig over her fra den socialdemokratiske ordfører. Jeg må sige, at det med at gå op i, hvor mange hit der er på en hjemmeside jo sådan set meget godt illustrerer hele den tankegang, der har været hos den tidligere regering, nemlig at det er vigtigere, hvad der står på papirerne, end hvad der rent faktisk foregår ude på arbejdspladserne.

To spørgsmål: Arbejdstilsynet dækkede sådan 4-5 pct. af danske virksomheder under den socialdemokratiske regering, det er jo langt fra den fjerdedel, som den socialdemokratiske ordfører taler om er et problem. Er det så ikke et spørgsmål om, at det også var en forkert tilgang? Der fik man jo åbenbart ikke løst alle problemerne.

Det andet: I forbindelse med det her med, at medarbejderne taler sammen, og man sætter det i struktur, det er udmærket, men hr. Carsten Hansen taler selv om de her virksomheder, der hverken kan eller vil. Tror hr. Carsten Hansen virkelig, at det hjælper noget, at man skal udfylde en formular, hvis man sidder over for en chef, der hverken kan eller vil hjælpe arbejdsmiljøet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hvilket forslag til vedtagelse vil hr. Carsten Hansen stemme for?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Carsten Hansen var inde på at snakke om sikkerhed på virksomheder med under 10 ansat-

te, som ikke havde sikkerhedsrepræsentant, og der nævnte hr. Carsten Hansen malerfaget.

Men er det ikke sådan inden for malerfaget, at der tager malere mange gange ud til folk for at male, de er ude i forskellige huse rundt omkring, de tager ud en eller to mand eller måske tre? Det er meget, meget svært for en sikkerhedsrepræsentant, hvis det i det hele taget kan lade sig gøre, at kontrollere de arbejdspladser. Der må den enkelte være sin egen sikkerhedsrepræsentant inden for de fag.

Om lige nøjagtig malere ved jeg, at de er meget bedstede om, hvad det er, de arbejder med, og hvad de gør, så det er måske et dårligt eksempel, hr. Carsten Hansen kom med der.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, at fru Charlotte Dyremose forveksler mig med hr. Bjarne Laustsen. Jeg har ikke nævnt noget om hit på hjemmesider, så den debat synes jeg fru Charlotte Antonsen, nej undskyld Dyremose, skulle tage med hr. Bjarne Laustsen. Ja, det er jo lige før, man kommer til at sige forkert her, ikke?

Men med hensyn til Arbejdstilsynet kan man jo altid diskutere ressourcerne og det, man gør. Men jeg vil nok sige, at for os at se er vi kommet langt under smertegrænsen, langt under. Vi formulere i øvrigt samarbejde med et bredt flertal i Folketinget omkring det tilpassede tilsyn og kategorisering af virksomheder osv., men nu går det jo endnu langsommere.

Nu får man nogle mastodonter, kæmpe mastodonter der dækker op til 100.000 virksomheder. En af dem kommer næsten til at dække en tredjedel af Danmarks areal. Vi tror ikke på, at det virker. Man har kastet hele arbejdsmiljøet op i luften og håber på, at det lander på jorden igen, og det gælder både med hensyn til sikkerhedsrepræsentanter og i forhold til Arbejdstilsynet osv.

Til fru Charlotte Antonsen: Da vi er medforlagsstillere på det ene af forslagene til vedtagelse, ville det være helt naturligt at stemme for det, og det er det, fru Lene Garsdal fra SF har fremsat. Det ville i hvert fald være meget underligt, og jeg ville få skældud i gruppen, hvis vi stemte anderledes, vil jeg godt sige.

Til hr. Bent Bøgsted vil jeg godt sige: Jeg er selv uddannet inden for byggebranchen, har været rørlægger og arbejdet på skiftende arbejdspladser sammen med to eller tre kolleger. Det var meget vigtigt for os at have en sikkerhedsrepræsentant, fordi der så var en, der var

beskyttet over for virksomheden. En der kunne sige de her ting uden at risikere at ryge ud næste gang. Det er også meget vigtigt, at der er en, der har dét som sit fokusfelt.

I øvrigt, når der skal indkøbes nye maskiner, sprøjtepisoler og hvad det ellers er, skal sikkerhedsrepræsentanten jo i dag inddrages. Derfor er det så vigtigt, og hr. Bent Bøgsted kan jo prøve at spørge i malerbranchen, om ikke de føler, det er vigtigt, de har sikkerhedsrepræsentanter. Det tror jeg, de vil svare klart ja til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Carsten Hansen har to budskaber til de socialdemokratiske vælgere i dag. Det ene er: Undskyld, vi ikke gjorde det godt i 8 år, for jeg kunne forstå, at hr. Carsten Hansen opremsede stribevis af problemer, der fortsat er på arbejdsmiljøområdet. Det andet er: Ja tak, vi fik nogle stemmer, men vi agter ikke at bruge dem til noget som helst. Vi agter at sætte os med korslagte arme i et hjørne sammen med SF. Vi vil ikke indgå i en konstruktiv debat med regeringen om strukturændringer på baggrund af det, der kommer fra arbejdsmarkedets parter.

Er det rigtig forstået, at man melder sig ud af forhandlingerne om arbejdsmiljø med det, der bliver sagt her i dag, alene for at hellige sig oppositionens råd sammen med SF?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu bemærkede hr. Carsten Hansen måske ikke, at jeg omtalte Socialdemokratiets fokusering på hjemmesider og ikke hr. Carsten Hansens fokusering. Jeg vil kun glæde mig, hvis hr. Carsten Hansen ikke er fokuseret på den slags, men rent faktisk på at løse arbejdsmiljøproblemer.

Med hensyn til arbejdstilsyn taler hr. Carsten Hansen om de her store mastodonter. Har hr. Carsten Hansen ikke været opmærksom på den lille detalje, der hedder hjemmearbejdspladser? Altså at medarbejderne bliver spredt bedre ud over landet, således at de – ud over at de har et center, de kan komme i kontakt med, hvor de kan dele deres viden med andre, hvor de kan specialisere sig inden for områder – så rent faktisk bor spredt ud over landet. På samme måde bruger mange store virksomheder, at deres konsulenter har hjemmearbejdspladser, så de bedre kan varetage forskellige områder af landet ud fra en samlet større arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til fru Charlotte Antonsen skal jeg sige, at vi selvfølgelig er meget optaget af de forbedringer, der kan komme ind. Men man må sige, at udgangspunktet er lidt skralt, når man starter med at spare en tredjedel på forskningen. Når man starter med at fjerne alle incitamenterne, og man i øvrigt skærer hver femte medarbejder i Arbejdstilsynet. Så kan det selvfølgelig kun gå fremad, for vi er ved at nå bunden nu, ikke?

Men et eller andet sted tager vi alle forbedringer med. Vi har også vist det under satspuljeforhandlingerne. Vi har været operationelle politisk og deltager selvfølgelig gerne, når vi bliver indkaldt til forhandlinger. Men jeg skal også sige, at det har været nogle voldsomme besparelsesrunder, vi har været igennem. Jeg redegjorde jo for via citatet fra beskæftigelsesministeren, hvad det er for en indgangsvinkel, man har fra borgerlig side til arbejdsmiljøet, og det er bestemt ikke det bedste udgangspunkt for forhandlinger. Men vi har bestemt ikke og kommer heller aldrig til at melde os ud i forhold i arbejdsmiljøet. Det er helt sikkert.

Til fru Charlotte Dyremose vil jeg sige, at hjemmearbejdspladser et par steder på Fyn erstatte det ikke. Jeg vil også godt sige til fru Charlotte Dyremose, at godt nok er der fyret mange, men der er faktisk også ganske mange, der har forladt Arbejdstilsynet. På Fyn er det sådan, at en række af de tilsynsopgaver, man normalt varetager, også selv om der er fyret, kan man simpelt hen ikke varetage, fordi de dygtige medarbejdere rejser. De tager orlov. De forsvinder. De vil da ikke være i et system, hvor der i den grad bliver skåret ned på det hele.

Men jeg vil sige til fru Charlotte Dyremose: Vi har nået smertegrænsen. Vi er langt under, hvad der skal til for at løfte denne her opgave. Alene tilsynsforpligtelsen bliver tilpasset tilsynet, og det, der er aftalt i 2005, kan man ikke leve op til. Ministeren har også i adskillige svar tilkendegivet, at en række kampagner osv. må udgå.

Lad mig så pege på bare et par ekstra ting. Produktregistret har man leget med planer om skulle forsvinde i Arbejdstilsynet. Biblioteket har man leget med planer om skulle forsvinde. De mest omfattende samlinger osv. Så det viser, hvad det er for nogle besparelser, man er i gang med. Vi har selvfølgelig ikke fået det bekræftet, men vi har set det i en del af de planer, der findes i forbindelse med Arbejdstilsynet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Carsten Hansen siger, at han gerne vil deltage i forhandlinger om arbejdsmiljøets struktur, når parterne kommer med et udspil, eller hvis parterne kommer med et udspil.

Hvad er så begrundelsen for, at Socialdemokratiet stemmer for SF's forslag til vedtagelse, som jo er at lægge gift for forhandlinger? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det kan da godt være, at hr. Carsten Hansen er blevet pålagt det i den socialdemokratiske gruppe, men der må vel være nogle, der er kommet med et eller andet argument for, at man skulle gøre det?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første kan hverken fru Charlotte Antonsen eller jeg vide, hvad parterne kommer med. Det kan være, vi har vores forbindelser undervejs i forhandlingerne, men jeg er nu ikke sikker på – det håber jeg da selvfølgelig, de bliver – at parterne bliver enige. Der kunne også være, at der kommer nogle indstillinger, som går imod den sparementalitet, man har fra Venstres side i forhold til arbejdsmiljøet. Vil fru Charlotte Antonsen så være med? Det spurgte vi om flere gange, og vi fik ikke noget svar før.

Men jeg spørger bare mig selv: Hvis parterne kommer med en indstilling om, at forudsætningen for at kunne leve op til de prioriteringer eller indsats og egenindsatsen er, at der kommer flere tilsynsførende, er, at der kommer BST ordentligt hele vejen rundt, hvad vil regeringen og Venstre så gøre? Jeg er nu ikke sikker på, at de kommer med en enig indstilling.

Når fru Charlotte Antonsen spørger, hvorfor vi stemmer for, så er det for det første, fordi vi ikke har set nogen handling fra regeringen i de sidste 11 måneder på det område ud over besparelser. For det andet mener vi, at det er tiden, og vi er bange, for 2005 er jo ikke langt væk. Vi vil gerne forpligte regeringen på at opstille nogle kvalitative målsætninger uafhængigt af, om parterne kommer med en fælles indstilling eller ej.

Derfor synes vi, vi gerne vil sætte lidt skub i hele denne her arbejdsmiljødebat, og derfor stemmer vi for det forslag til vedtagelse, som fru Lene Garsdal har fremsat.

Kl. 11.20

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Den forespørgsel, som SF har stillet her til beskæftigelsesministeren, handler jo om væsentlige punkter såsom reduktion af anmeldte arbejdsulykker, og hvordan man skal forebygge, at der ikke sker så mange arbejdsulykker.

Så er spørgsmålet: Er det regeringens ansvar, at der sker en reduktion af arbejdsulykker, eller ligger ansvaret hos arbejdsgiveren? Vi kunne jo også tænke os, at lønmodtageren selv har et stort ansvar for, at der ikke sker så mange arbejdsulykker. Det er måske i det hele taget et spørgsmål om samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstager, frem for hvad vi laver herinde i Folketinget.

Årsagerne kan være mange, men hvad hjælper det, at vi her i Folketinget vedtager love om forbedring af arbejdssikkerhed, hvis der så sker et svigt ude på arbejdspladserne? Det kan være arbejdsgiveren, der ikke sørger for, at sikkerheden er i orden på virksomheden, og dermed er medvirkende til arbejdsulykker. Det er så her, at Arbejdstilsynet selvfølgelig skal gribe ind over for virksomheden for at få tingene bragt i orden.

En anden årsag kan være, at det er lønmodtagere, der ikke overholder sikkerhedsreglerne på arbejdspladsen. Det sker faktisk ofte. Det kan f.eks. være en arbejder, der står ved en maskine, hvor et emne sætter sig fast. I stedet for at slukke maskinen, hvad der måske er lidt besværligt, giver arbejderen sig uden at tænke sig om til at rykke i emnet for at få det fri, hvorefter maskinen går i gang, og der måske er en arm, der kommer i klemme. Så hjælper det jo ikke ret meget, at der står på maskinen med store bogstaver: Ved funktionsfejl skal strømmen til maskinen afbrydes.

Her hjælper det ikke, at Arbejdstilsynet har været i firmaet og godkendt maskinen, hvis ikke de regler, som Arbejdstilsynet giver, bliver overholdt.

Hvad de psykosociale faktorer angår, er det efter min mening et meget vigtigt emne at tage fat på. Derfor er jeg selvfølgelig også interesseret i at vide, hvilke tiltag regeringen vil spille ud med på det område. Det er ofte sådan, at det psykiske har været lidt tabubelagt. Der er ikke den store interesse for at tale om det på arbejdspladserne.

Det er ofte sådan, at de, der har psykiske problemer på arbejdspladserne, prøver på at skjule det for omgivelserne, og det kan selvfølgelig sagtens ende i en sygemelding, så det er klart. Der er vi også inde på noget af det, hvorom man

kan sige, at her har Arbejdstilsynet heller ikke indflydelse på, hvordan den enkelte lønmodtager reagerer.

Der er en ting, vi lige skal huske på. Det er, at det ikke altid er miljøet på arbejdspladsen, det er galt med. Det kan også sagtens være et udslag af, at den ramte har problemer på hjemmefronten, der så smitter af på arbejdspladsen, hvor godmodigt drilleri, som finder sted på alle arbejdspladser, kan være udslagsgivende. Det, vi kan være med til, er at give de rigtige rammer til forebyggelse, og det er der, Arbejdstilsynet skulle komme med nogle indstillinger om, hvilke rammer der er de rigtige.

Med hensyn til snakken om ensidigt gentaget arbejde og tunge løft vil det efter min mening være et spørgsmål om samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstager om tilrettelæggelse af arbejdsopgaver på virksomheden. På rigtig mange virksomheder er der en form for jobrotation, der giver et skift i arbejdsrytmen, men der er trods alt en hel del arbejdere, der ikke ønsker at få det skift, og det må arbejdsgiveren selvfølgelig tage hensyn til, da det for arbejdsgiveren drejer sig om at have tilfredse arbejdere.

Det er også et af de steder, hvor man må sige, at det jo ikke hjælper, at Arbejdstilsynet siger, at der skal være jobrotation, der skal være skift, hvis ikke den enkelte arbejder er interesseret i at få det skift.

Hvad tunge løft angår er det sådan, at det er arbejdsgiverens ansvar at stille de rigtige redskaber til rådighed, og er de gode nok, må det være arbejderens pligt at bruge de rigtige redskaber for ikke at få en løfteskade, som i så fald er selvforskyldt, og de fleste er så absolut også interesserede i at undgå at få løfteskader.

Kl. 11.25

Det kræver samtidig en tilrettelæggelse af arbejdet, at det hele er i orden. Men det korte af det lange er, at Dansk Folkeparti afventer Arbejdstilsynets anbefalinger, før vi træffer en afgørelse om, hvad der skal ske, så vi ser frem til regeringens bud på, hvad der skal ske på området.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg synes, hr. Bent Bøgsted ganske rigtigt redogjorde for de problemer, der kan være ude på en arbejdsplads, og at regler alene ikke er nok.

Der var én ting, jeg ville spørge om: Har Dansk Folkeparti en formodning om, at regeringen vil komme med et udspil over for psykisk

arbejdsmiljø? Det synes jeg var interessant og vil gerne have det udbygget, for vi har netop ikke hørt, at der ville komme initiativer direkte over for virksomhederne, så vidt jeg har hørt ministerens snak. Så det vil jeg gerne høre om.

Hvorfor mener hr. Bent Bøgsted ikke, at man kan tage nogle initiativer i forbindelse med de enkelte virksomheder? Der er jo ingen tvivl om, at det er virksomhedsejerne, der har ansvaret for et sikkert og sundt arbejdsmiljø, så det vil jeg gerne høre.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Bent Bøgsted og Dansk Folkeparti stemte jo sidste år for en række love, der afviklede en del af de incitament og værktøjer, man skal bruge for et godt arbejdsmiljø.

Hr. Bent Bøgsted gjorde udtrykkelig opmærksom på sidste år, at det med rådgivningsindsatsen, altså BST, der jo vejleder parterne, det var kun sat på hold, og man havde ikke gjort sin stilling endeligt op. Nu er det jo ikke sådan, at Strukturudvalget kommer med noget omkring BST. Det er jo en beslutning, der skal tages her politisk, om hvad man vil. Ministeren, Venstre og De Konservative har tilkendegivet, at det er noget bureaukratisk bøvl, og det skal afskaffes, og så kan man måske finde nogle andre virksomhedsrelaterede ordninger, hvor private kan komme til at tjene på det.

Hvad er det, Dansk Folkeparti vil? Jeg har været meget spændt på det, og jeg lyttede opmærksomt efter, om jeg kunne høre noget om BST i hr. Bent Bøgsteds tale. Det vil jeg gerne have en reaktion på.

Vi fik jo Prioriteringsudvalgets indstilling sidste år, og jeg vil så spørge hr. Bent Bøgsted, hvis indstillingen fra Strukturudvalget, hvor parterne sidder sammen, peger i en helt anden retning, om hr. Bent Bøgsted så vil være med til at træffe en række beslutninger, der kan opfylde målsætningen, altså konkrete handlingsplaner, der kan opfylde målsætningen i de her i virkeligheden meget fine mål, der er stillet op?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til fru Lene Garsdal om det psykiske arbejdsmiljø. Dansk Folkeparti vil hellere end gerne tale om psykisk arbejdsmiljø, og det tror jeg da også godt, regeringen er klar til at tale om og til at se på, hvordan vi kan løse problemerne med det psykiske arbejdsmiljø.

Hvad angår initiativer over for virksomhederne, så kan vi da selvfølgelig tage nogle initiativer, der skal gå på virksomhedsejerne, men vi ved jo godt, at der er nogle virksomhedsejere, der ikke følger de initiativer, vi kommer med, og vi må også stole på, at virksomhedsejerne er sig deres ansvar bevidst. Der er jo ingen virksomhedsejere, der er interesserede i, at deres arbejdere bliver kørt ned. Ja, der er måske nogle enkelte, og det er også der, Arbejdstilsynet skal gribe ind. Men de fleste virksomhedsejere er interesserede i, at deres arbejdere har det godt, og de er klar til at tage det ansvar, der skal til. Det samme gælder de fleste lønmodtagere. De er også klar til at tage det ansvar, der skal til.

Til hr. Carsten Hansen: Dansk Folkeparti var sidste år med til at skære i arbejdsmiljøet. Det er fuldstændig korrekt, og i den forbindelse var der jo tale om nogle afgifter, som vi aldrig nogen sinde har været varme på, i hvert fald for nogle af områdernes vedkommende.

Hr. Carsten Hansen var også inde på BST. Dansk Folkeparti vil gerne være med til at drøfte BST, ingen tvivl om det!

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Hr. Bent Bøgsted siger, at virksomhedsejerne selvfølgelig er interesseret i lave et ordentligt og sikkert arbejdsmiljø. Men skal det forstås derhen, at vi overhovedet ikke har behov for at have en arbejdsmiljølov her, at den ikke behøver at blive udfyldt yderligere, at alt er såre godt, og at der ikke er behov for mere?

Altså nu spørger jeg også lidt, fordi jeg for et stykke tid siden gik ind og læste på Dansk Folkepartis hjemmeside, og så gik jeg ind igen nu, fordi jeg ikke kunne huske, hvad jeg havde læst. Men så opdager jeg, at det afsnit om arbejdsmiljø er fuldstændig forsvundet. Er det, fordi Dansk Folkeparti ikke har en politik på arbejdsmiljøområdet, eller må vi få en forklaring på det?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til hr. Bent Bøgsted: Jamen tak for tilsagnet. Men det at drøfte BST betyder det så også, at man vil tage udgangspunkt i de evalueringer, der ligger omkring BST, der jo viser, at de virksomheder, både store og små, der bruger BST, har været utrolig glad for det. Jeg synes også, at hr. Bent Bøgsted – jeg var lige ved at sige hr. Bent BST –

skal prøve at tale med nogle af de arbejdsgivere ude omkring og også arbejdstagerorganisationer, herunder SiD, som bruger det meget. Jeg vil gerne høre lidt mere om, hvad man mener om at drøfte det.

Og så skal jeg spørge hr. Bent Bøgsted: I Prioriteringsudvalgets rapport med de fire indsatsområder, egenindsats osv., gør man klart opmærksom på i forudsætningerne, at der er to ting, som man ikke har kunnet nå at kigge på, bl.a. de hyppigste årsager til sygefravær. Vi har nu fået en rapport fra Arbejdsmiljøinstituttet, der viser, at hver tredje time, man er væk, skyldes et dårligt arbejdsmiljø.

Det andet, man ikke har kunnet nå at analysere, er, hvorfor man får så mange førtidspensionister i øjeblikket, som man gør. Jeg vil gerne høre: Vil hr. Bent Bøgsted være med til at igangsætte den analyse, så vi også har et bedre beslutningsgrundlag, når vi når længere frem?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg synes, det var lidt uklart fra hr. Bent Bøgsteds side, hvad der er Dansk Folkepartis opfattelse i forhold til Arbejdstilsynet. Jeg vil gerne høre, om det er Dansk Folkepartis opfattelse, at arbejdsmiljøet bliver styrket ved, at man fjerner ressourcer fra Arbejdstilsynet, sådan som det har været tilfældet, og sådan som det også bliver tilfældet i 2003.

Så vil jeg også gerne høre hr. Bent Bøgsted, om Dansk Folkeparti vil være med til at sikre rådgivning af virksomhederne gennem en udbygning af BST, eller om man fortsat træder vande.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til fru Lene Garsdals første spørgsmål: Nej.

Så var der spørgsmålet om DF's hjemmeside. Jeg ved, at vi i Dansk Folkeparti har nogle fantastiske gode foldere, der er under udarbejdelse, og så vidt jeg erindrer – det skal jeg lige få undersøgt – er der en folder om miljø imellem dem. Vi har selvfølgelig en politik på miljøområdet, det er rigtigt, men jeg må ærligt indrømme, hvad arbejdsmiljø angår og så hjemmesiden, at jeg ikke er ekspert i at bruge computere. Det kan godt være, det er min fejl, at jeg ikke har plottet noget ind på hjemmesiden, det skal jeg ikke sådan lige kunne stå og påstå at det ikke er.

Hr. Carsten Hansen var inde på BST igen og sygdomme. Jamen det område med BST og syg-

domme kunne det da være at Venstre og De Konservative og ja, vi kan tage hele Arbejdsmarkedsudvalget, måske sammen med ministeren skulle sætte sig ned og drøfte igennem – det kunne da være, at det var en god idé – og så få de forskellige synspunkter lagt frem på de områder og få en fælles drøftelse af det. Jeg skal da ikke udelukke, at det kunne lade sig gøre. Men det må også være lidt op til, hvad ministerens synes på det område.

Kl. 11.35

Til fru Pernille Falcon om Arbejdstilsynet. Man kan godt reducere en arbejdsstyrke og så styrke deres virkeområde. Der er ingen, der siger, at tilsynet bliver forringet af at få færre folk beskæftiget. Der er heller ingen, der siger, at tilsynet bliver bedre af at få flere folk beskæftiget. Sådan er det også ude på en arbejdsplads. På et eller andet tidspunkt kan der blive så mange ansatte, at man egentlig kommer til at gå lidt i vejen for hinanden.

Det kan godt være, at det var lidt kryptisk, men så må jeg svare igen næste gang.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Carsten Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, så kunne det jo godt være, at vi skulle have fastholdt de 14 centre, for hvis de kommer til at rende i vejen for hinanden i de fire, bliver det ikke godt jo. – Undskyld, hr. Bent Bøgsted.

Nej, men det, som kaldte mig herop, var jo i virkeligheden, at der skal drøftes en meget stor arbejdsskaderreform, og vi ved, at der kommer nogle udspil, og der er kommet en rapport. Vi har drøftet den tidligere regerings udspil, og Dansk Folkeparti har været rimelig positive.

Man kunne jo godt forestille sig, at man i forbindelse med denne reform bl.a. inddrager BST, og jeg skal spørge om hr. Bent Bøgsteds indgangsvinkel til, at man også fik en række forebyggende indsatser ind. Det er jo ikke nok, at vi snakker afhjælpning af de skader, der er sket, og erstatning osv. Vi kunne også godt diskutere forebyggelse, og vi må sige, at det er det, der er hårdest ramt af regeringens besparelspolitik.

Vil Dansk Folkeparti være med til at få forebyggende indsatser, og herunder BST, med, også når vi skal snakke arbejdsskaderreform?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Fru Lene Garsdal, også for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu kommer hr. Bent Bøgsted og jeg jo begge fra Nordjylland. Det bliver sådan, at det arbejdstilsynscenter, som skal omfatte Nordjyllands Amt, også skal omfatte Ringkjøbing, Århus og Viborg Amter; det er jo over 40 pct. af det danske areal.

Jeg vil gerne endnu en gang have forklaret, hvordan det kan være, at det ikke vil gøre det ringere at være virksomhed, når der samtidig er færre ansatte i Arbejdstilsynet. Der bliver mange kilometer at køre, det tager tid, så medmindre Arbejdstilsynets ansatte skal have pengene tilbage i form af overarbejde, eller pengene bliver jo i hvert fald brugt på benzin, hvordan kan hr. Bøgsted forklare, at der ikke kommer dårligere kvalitet ud af det?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg ved ikke, om jeg skal forstå hr. Bent Bøgsteds bemærkning derhen, at det er, fordi der har været for mange mennesker i Arbejdstilsynet, at man ikke har kunnet lavet større forbedringer på arbejdsmiljøområdet, og om Dansk Folkepartis holdning så er, at der skal ske en fortsat barbering af Arbejdstilsynet. Det var ikke mit indtryk, at det var, fordi folk gik og faldt over hinanden, at man ikke var nået længere, end man er, men jeg vil da gerne høre Dansk Folkepartis opfattelse.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror, at jeg vil starte med fru Pernille Falcon, for det kunne godt være, at det, jeg sagde før, kom til at virke lidt kryptisk.

Vi kan ikke se resultatet af ændringerne af Arbejdstilsynet, altså om det er blevet bedre eller det er blevet dårligere, før det har kørt et stykke tid, og derfor kan det jo godt være, at det antal, der er beskæftiget i Arbejdstilsynet nu, kunne udføre et tilfredsstillende stykke arbejde; det ved vi jo altså ikke.

Fru Lene Garsdal var også inde på noget med Arbejdstilsynets store område i Nordjylland: Jamen altså de har jo mulighed for at kunne køre ud fra deres hjemmearbejdspladser, og så er det ikke så store afstande, de skal køre. Det er da klart, hvis nu alle sammen mødes hver dag i

Skagen, bare for at tage et område, og de så skal køre til Ringkøbing, når de jo ikke at føre ret mange tilsyn. Men kører de ud fra deres hjemmearbejdspladser og så måske en gang i ugen samles, kan de da nå et stort område, uden at de skal bruge alt for meget transporttid dér.

Kl. 11.40

Til hr. Carsten Hansen: Jamen jeg kunne godt tænke mig at vide, om også hr. Carsten Hansen var klar til at drøfte og også tage hensyn til, hvad regeringen og Dansk Folkeparti har af synspunkter på området, for der har jo ikke været de store initiativer til at ville samarbejde her i foråret i hvert fald.

Men hvis hr. Carsten Hansen var klar til det efter jul eller måske op til jul, eller hvad det nu kunne blive, så var det en meget positiv ting, hvis hr. Carsten Hansen var klar til også lytte til, hvad regeringen og Dansk Folkeparti havde at sige.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu er det, vi skal have at vide, hvad det egentlig er, Dansk Folkeparti har fået for at støtte Venstres og De Konservatives nedskæringer på arbejdsmiljøområdet. Der er masser af lønmodtagerrettigheder i det, hvor man har frataget ganske almindelige lønmodtagere deres funktion.

Er hr. Bent Bøgsted klar over, at der bliver fyret tusindvis af sikkerhedsrepræsentanter fra deres job som sikkerhedsrepræsentant på baggrund af Dansk Folkepartis støtte til regeringen. Det vil være en kendsgerning, for man hæver antallet af ansatte, der skal være på en virksomhed, før man kan vælge en sikkerhedsrepræsentant.

Hr. Bent Bøgsted stod her på talerstolen og sagde, at det var også for galt, at der var nogle lønmodtagere, der ikke overholdt sikkerhedsreglerne. Hvorfor har man så fjernet det forhold, at man kan give administrative bøder til lønmodtagerne og også til arbejdsgiverne i den forbindelse, hvis man vil have, at det skal overholdes? Hvorfor? Det er et meget, meget simpelt og enkelt værktøj. Hvordan kan det være, at man har fjernet de værktøjer, der kunne være med til at sikre et godt arbejdsmiljø derude på den enkelte arbejdsplads?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Falcon for en tredje kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg ville bare høre, om jeg også kunne få svar fra hr. Bent Bøgsted på mit spørgsmål om, hvorvidt Dansk Folkeparti vil være med til at sikre rådgivningen af virksomhederne gennem en udbygning af bedriftssundhedstjenesten. Det fremgik ikke helt klart.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Bjarne Laustsen: Vi har ikke fået noget fra regeringen for at være med til at fjerne noget. Tværtimod så kan jeg se, at hr. Bjarne Laustsen til gengæld har fået 82 mio. kr. gennem satspuljen. Det har Dansk Folkeparti så ikke haft indflydelse på.

Men Dansk Folkeparti vil gerne være med til at støtte arbejdsmiljøet. Vi kunne jo bruge pengene fra satspuljen, så kunne vi flytte dem over i finansloven og helt fjerne satspuljen under finansloven. Så havde Dansk Folkeparti også indflydelse på, hvad pengene skulle bruges til, og så kunne vi ad den vej kanalisere nogle penge over i miljøet. Det kan vi sagtens snakke om.

Så kan jeg forstå, at hr. Bjarne Laustsen egentlig var interesseret i, at vi indførte regler om, at vi ville give bøder igen for at få muligheder for at give lønmodtagerne bøder. Det troede jeg egentlig ikke skulle komme fra hr. Bjarne Laustsen, men det er så det, det gør.

Til fru Pernille Falcon: Jeg sagde i et tidligere svar, at vi gerne vil være med til at drøfte BST, hvordan vi skal løse problemerne, og det kunne vi gøre i Arbejdsmarkedsudvalget sammen med ministeren, hvis det kan lade sig gøre, og det skal jeg så ikke kunne sige her.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Dansk Folkeparti vil gerne have indflydelse på satspuljen. Jamen det er da et fromt ønske at have; det har nu ikke så meget med det her at gøre. Hvis man går ind og kigger på, hvordan den tidligere regering håndterede de spørgsmål her, var det sådan, at væsentlige dele af de penge, vi nu tager fra de dårligst stillede i samfundet; de 0,3 pct., altid er gået til de områder, også når det drejede sig om arbejdsmiljø. Det, vi bare blev enige om nu, var at pulje pengene sammen for at få mest muligt for dem, og det er da kun fint nok.

Hr. Bent Bøgsted svarede mig ikke med hensyn til det med de små sikkerhedsorganisationer, og jeg skal selvfølgelig gerne præcisere, hvis der skulle være tvivl om det, at når jeg mener, man bliver fyret som sikkerhedsrepræsentant, så er det på baggrund af den regel, som hr. Bent Bøgsted har stemt for, nemlig at næste gang, når valgperioden udløber, så kan de tusindvis af sikkerhedsrepræsentanter ikke fortsætte med deres hverv som sikkerhedsrepræsentant. Om det så vil betyde, at arbejdsgiverne benytter sig af lejligheden til at fyre nogle emsige medarbejdere, skal jeg ikke kunne sige, men i hvert fald har man frataget dem deres funktion.

Så vil jeg gerne spørge hr. Bent Bøgsted: Vi har jo haft et møde i Arbejdsmarkedsudvalget for nogen tid siden, hvor ministeren også bekræftede, at der var et midlertidigt stop for BST. Men hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved det? Vil man fastholde regeringen på, også i de kommende finanslovforhandlinger her, at BST skal udbygges igen? Det må vi da kunne få et klart svar på.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at det da selvfølgelig også er en af grundene til, at jeg forventer, at ministeren også kunne være interesseret i at drøfte BST; det er da helt afgjort. Jeg tror da, alle er interesseret i at få den bedste løsning for BST-rådgivning til firmaerne om, hvad de skal gøre for at formindske omfanget af sygdom på arbejdspladserne. Det er alle da interesseret i.

Hvad sikkerhedsrepræsentanter angår, er det rigtigt, at der er mange steder, der ikke skal være sikkerhedsrepræsentanter. Men jeg ved også, at der er mange sikkerhedsrepræsentanter, der vel at mærke ikke er medlemmer af Socialdemokratiet, der er glade for at slippe for det job. Der er mange virksomheder med syv-otte ansatte, der har problemer med at få nogen til at være sikkerhedsrepræsentant, for lønmodtagerne er ikke interesseret i det og vil hellere slippe for det. Men jeg ved også godt, at på LO's og Socialdemokratiets skoler får man at vide, at det drejer sig om at blive sikkerhedsrepræsentant, for så er man sikker på ikke at blive fyret.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Bjarne Laustsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Et ganske simpelt spørgsmål til hr. Bent Bøgsted: Er Dansk Folkeparti enig med både regeringen og Socialdemokratiet i, at det bedste arbejdsmiljø skaber man ude på den enkelte arbejdsplads? Det kan der måske endda svares meget præcist på. Hvis man er det, hvorfor skal der så ikke være nogen sikkerhedsrepræsentanter derude? Hvorfor skal de fjernes? Hvorfor skal de, der håndhæver arbejdsmiljøloven og de regler, vi har udstukket herinde, fjernes?

Så var hr. Bent Bøgsted meget overrasket over, at jeg kunne finde på at sige, at lønmodtagerne også skulle kunne få en administrativ bøde. Jamen det skal de da kunne få lige så vel som arbejdsgiveren, hvis det er sådan, at de ikke overholder arbejdsmiljøloven. Vi skal da ikke have nogen til at udsætte sig selv eller andre for fare, og det er jo derfor, vi havde det med i vores pakke, som hr. Bent Bøgsted kom til at stemme for, men som han åbenbart ikke kender. Her var det rent faktisk sådan, at man også kunne give administrative bøder til lønmodtagere, der ikke overholdt arbejdsmiljøloven.

Det er altså ikke nok at sige, at nu må vi lige prøve at se, hvad regeringen kommer med. Hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti har den samme opfattelse som vi andre, nemlig at BST-stoppet bare er midlertidigt, hvornår er så efter Dansk Folkepartis opfattelse tiden inde til at genindføre den plan, som vi var enige om?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal gøre det rimelig kort denne gang.

Selvfølgelig er jeg da enig med Socialdemokratiet og regeringen i, at det bedste miljø findes på arbejdspladserne, hvor man skal arbejde på, at få det bedste miljø frem. Det er da klart, at det kun er arbejdspladserne, der kan klare at løse den opgave.

Charlotte Dyremose (KF):

For os i Det Konservative Folkeparti er et godt og sundt arbejdsmiljø utrolig vigtigt. Det er forudsætningen for den enkelte medarbejders trivsel og sundhed, både i det daglige og på længere sigt. Et godt arbejdsmiljø er også til gavn for den enkelte virksomhed, som ikke bare får sundere, men også gladere og mere velfungerende medarbejdere i et miljø, hvor arbejdsulykker er en sjældenhed, og med de høje menneskelige omkostninger ved arbejdsulykker er det samtidig

dyrt for både virksomheden og for samfundet som sådan, hvis mennesker bliver udsat for ikke mindst alvorlige arbejdsulykker.

Vi Konservative finder det derfor uhyre vigtigt at målrette arbejdet for, at antallet af arbejdsulykker stadig formindskes. Det store spørgsmål er så: hvordan vi bedst når dette mål, altså at nedbringe antallet af arbejdsulykker.

For os i Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, at arbejdsulykker forhindres bedst ved, at parterne, altså arbejdsgiver og arbejdstager, er engageret i processen. Det nytter ikke noget at opstille retningslinjer, regler og krav, hvis disse af den ene eller anden grund ikke kan følges på den konkrete arbejdsplads. Det gælder både, hvis årsagen er modvilje hos den ene eller begge parter, eller hvis reglerne i det hele taget ikke lader sig praktisere i virkelighedens verden ude på arbejdspladsen. Derfor må en nødvendig forudsætning for en styrket indsats for at mindske antallet af arbejdsulykker være, at parterne er inddraget i processen. Det gælder både, når vi skal lokalisere problemerne, og når vi skal forsøge at løse dem, og derfor er vi fra De Konservative side glade for det arbejde, som beskæftigelsesministeren har sat i gang.

KL:11.50

Vi er glade for, at vi gennem det såkaldte Prioriteringsudvalg nu har fået en klar tilkendegivelse fra de berørte parter om, hvor fokus skal lægges i den fremtidige indsats. Vi ser de fire fokusområder, som har været nævnt flere gange i dag, som væsentlige områder, og vi finder det både nyttigt og utrolig fremsynet, at det er lykkedes udvalget at sætte nogle mål op for, hvor langt det bør være realistisk at nå i den nærmeste fremtid. Naturligvis så vi fra konservativ side utrolig gerne, at alle arbejdsulykker kunne undgås. Men sandheden er jo den, at hvor der er mennesker involveret, sker der desværre fejl. Sådan er realiteten, og det må vi desværre leve med.

Samtidig er det for os Konservative utrolig vigtigt, at vi på dette område som på alle andre områder formår at prioritere midlerne dér, hvor de gør mest gavn, og dér, hvor der er størst behov for dem. Samfundets ressourcer er ikke uendelige, og derfor er det en konservativ kernesag, at midlerne målrettes mod de steder, hvor der er mest behov for dem. Det gælder, når vi taler om arbejdsmiljø, og det gælder, når vi taler om samfundet generelt.

Netop derfor er det fremsynet, at vi nu har nogle konkrete mål at arbejde frem imod. Det

betyder ikke, at alt andet skal nedprioriteres, men det betyder, at vi har noget mere konkret at arbejde med, og vigtigst af alt har alle parter nu vilje til at trække i samme retning. Vi Konservative betragter nemlig arbejdsmiljøet som et fælles ansvar for arbejdsgivere, medarbejdere og myndigheder, og derfor ser vi også frem til Strukturudvalgets anbefalinger til, hvem der i fremtiden skal gøre hvad på arbejdsmiljøområdet. Vi håber meget, at det vil lykkes på samme gode og konstruktive måde som for de fremlagte prioriteringer. Kan der skabes et godt og vel fungerende samarbejde alle parter imellem, mener vi, at det er den bedste og den sikreste vej frem i kampen mod arbejdsulykker.

Vi ser frem til resultaterne, og jeg glæder mig meget til at arbejde videre med at sikre et godt arbejdsmiljø og færre ulykker på arbejdspladserne.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Dyremose finder, det er vigtigt, at indsatsen foregår ude på den enkelte arbejdsplads, og samtidig finder fru Charlotte Dyremose, det er vigtigt, at parterne inddrages.

Man fik nærmest det indtryk, da man hørte fru Charlotte Dyremoses tale, at parterne går rundt på arbejdspladserne og sikrer arbejdsmiljøet. Men der er da en meget stor kobling. Parterne sidder jo nødvendigvis ikke ude på arbejdspladserne. Mange arbejdsgivere er overhovedet ikke organiseret og medlem af en arbejdsgiverforening, så hvordan forestiller fru Charlotte Dyremose sig, at det, at parterne er inddraget, alene er tilstrækkeligt til at sikre et godt arbejdsmiljø? Det var det ene.

Det andet er, at fru Charlotte Dyremose mener, at ... nej det kan jeg ikke nå nu, så det gør jeg senere.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi hører gang på gang borgerlige kræfter rose indsatsen i Prioriteringsudvalget. Men det er jo sådan, at Strukturudvalget, som nu skal barsle med noget og gerne skulle have gjort det allerede, for det første ikke er bundet af det, Prioriteringsudvalget er kommet med i sin indstilling. Det står højt og tydeligt i kommissoriet.

Det andet er, at Prioriteringsudvalget siger, at partssojlen, altså egenindsatsen, skal styrkes, og myndighedssøjlen skal følge med. Hvis nu parterne i Strukturudvalget peger på, at der altså er

skåret for kraftigt på Arbejdstilsynet, at man vil have det tilpasset igen, og vi forudsætter, at BST-rådgivningsindsatsen er i orden, vil De Konservative, som jeg kan høre fuldstændig har deporeret deres handlekraft hos parterne, så følge de indstillinger? Eller hvad nu, hvis der kommer forskellige indstillinger?

Mit spørgsmål går altså på: Hvis nu indstillingerne går på tværs af den hidtil førte politik, og der er sparet for meget, vil De Konservative så også følge indstillingerne på det område?

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Dyremose, om Det Konservative Folkeparti mener, det er fair over for de virksomheder, som rent faktisk følger lovgivningen og har et ordentligt arbejdsmiljø, at man fra det offentlige side ikke vil sætte tilstrækkelige ressourcer af til at gribe ind over for de arbejdsgivere, som ikke overholder reglerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Lene Garsdal spørger, om jeg mener, det er tilstrækkeligt, at parterne er inddraget, for at få et godt arbejdsmiljø. Nej, jeg mener faktisk, som jeg også sagde i min ordførertale, at det er vigtigt, at alle parter er inddraget, altså både arbejdsgivere, lønmodtagere og myndigheder, og jeg mener, det kræver et samarbejde. Men jeg mener faktisk ikke, det nytter noget, at vi bare laver regler herinde, hvis ikke vi har lyttet til dem, der rent faktisk skal håndtere reglerne til daglig, og hvis de ikke kan være med til at stå inde for, at reglerne også kan fungere ude i virkeligheden. Det gælder altså lidt mere om, hvad der foregår i virkeligheden ude på arbejdspladsen, end hvad vi synes der ser smukt ud på papiret eller på folks hjemmesider her i Folketinget.

Så spørger den socialdemokratiske ordfører, om vi vil følge rådets indstillinger. Som jeg også sagde i min ordførertale, håber jeg meget, der kommer nogle konstruktive indstillinger. Jeg vil meget gerne følge de indstillinger, men som jeg også sagde til fru Lene Garsdal, er det altså vigtigt, at vi har et samspil de tre parter imellem, altså mellem arbejdsgivere, lønmodtagere og myndigheder, og at vi finder en løsning, der kan fungere. Grunden til, at jeg netop så gerne vil have de konstruktive indspark fra parterne, er,

at hvis vi kan få parterne med – hvis vi kan få inddraget dem, der til hverdag lever med reglerne i virkelighedens verden – mener jeg faktisk, vi kan lave de bedste regler herindefra. Derfor vil jeg gerne vente på Strukturudvalgets rapport.

Så spørger fru Pernille Falcon med hensyn til at prioritere indsatsen, om vi ikke synes, det er synd for de virksomheder, der har et godt arbejdsmiljø, at der ikke bliver holdt tjek på dem, der ikke har det. Det er netop derfor, vi gerne vil prioritere den indsats, der bliver gjort i Arbejdstilsynet, og det, vi i hvert fald synes er eller rettere var synd for de virksomheder, der har et godt arbejdsmiljø, var den store mængde bureaukrati, som den tidligere regering nedkaldte over netop de virksomheder. Når de f.eks. skulle betale deres afgift, kunne de få et tilskud, og så kunne de bruge en masse tid og energi og papirusseri på det. Det har vi heldigvis sørget for at spare de dygtige virksomheder for.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Må vi få et eksempel fra fru Charlotte Dyremose på det store bureaukrati, som De Konservative taler om? Hvad er der f.eks. af bureaukrati i, at man skal oprette en sikkerhedsorganisation til at varetage arbejdet ude på den enkelte virksomhed? Hvilken dokumentation er der, hvilke arbejdsgivere har klaget over det?

Ligesådan med spørgsmålet om administrative bøder. De Konservative står for at være et retsparti, og der er mange problemer ude i retskredsene osv. Hvorfor skal retskredsene belastes med ganske simple overtrædelser af arbejdsmiljøloven, hvis man kan nøjes med at udstede en administrativ bøde? Hvad har De Konservative imod det? Det er ikke noget, der koster noget, det er endda tværtimod en meget, meget stor forenkling.

I det system, vi havde før, var der 84, der fik en bøde, fordi de ikke havde orden i sagerne. At regeringen så har legaliseret snyd og plat og svindel er en anden side af sagen, men det er jo faktisk det, man har gjort her. Hvad er det for noget bureaukrati, der er i de ordninger der? Det er tværtimod en lempelse.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også gerne kort vende tilbage til de administrative bøder, for der gives jo nu rent faktisk administrative bøder for materielle ting, altså

for rene de facto-overtrædelser af arbejdsmiljøloven. Betyder det, at hvis Det Konservative Folkeparti havde magt, som det havde agt, ville de afskaffe dem på grund af det administrative bøv! Det var det ene.

Det andet er, at det er, som om fru Charlotte Dyremose mener, at vi andre ikke ønsker parterne inddraget. Vi har gentagne gange præciseret, at naturligvis skal parterne inddrages, men i hvert fald for SF er der ingen tvivl om, at det er arbejdsgiverne ude på de enkelte arbejdspladser, der har ansvaret for arbejdsmiljøet, og jeg kan ikke se noget odiøst i at lave regler herindefra. Det lyder, som om det hele skal ordnes derude, men samfundet har da en interesse i at sikre mod alle de skader på arbejdspladserne og mod sygdomme osv. Det vil jeg gerne lige høre lidt om.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Skal jeg forstå fru Charlotte Dyremoses svar derhen, at Det Konservative Folkeparti faktisk synes, det er fair, at der er en lang række virksomheder, der slipper, mens de virksomheder, der overholder lovgivningen, får forringet deres konkurrencemuligheder, fordi man lader en lang række virksomheder slippe, i og med at kontrollen fra Arbejdstilsynets side ikke kan være lige så effektiv med de nedskæringer, der er foretaget, og de yderligere nedskæringer, der lægges op til?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Et eksempel på bureaukrati, mit yndlings eksempel, er det gebyrbelagte tilsyn: Du pålægger samtlige virksomheder at betale en afgift, og hvis de opfører sig ordentligt, kan de så få et certifikat, og så kan de få et tilskud til deres afgift. Der stod direkte i bemærkningerne til lovforslaget, at man kunne få tilskud til sin afgift. Det er virkelig primaeksemplet på socialdemokratisk bureaukrati, at man har tilskud og afgifter, der opvejer hinanden, så det eneste, man får ud af det, er ikke en bøde, men at man skal bruge en masse tid på papirusseri.

Administrative bøder, jo netop, administrative bøder skal fokuseres dér, hvor man rent faktisk sætter arbejdsmiljøet over styr; det er det, der er vigtigt. Det er ikke, hvad man lige gør med papirer osv. Som jeg flere gange har prøvet på at sige det her, er det altså ikke vigtigt for Det

Konservative Folkeparti, hvad der står på folks hjemmesider, hvad de siger, og hvad de skriver ned; det er vigtigt, hvordan de agerer, det er vigtigt, om de er en stor risikofaktor, det er vigtigt, om der er ulykker på arbejdspladsen. Så skal de selvfølgelig have bøder, hvis de sætter arbejdsmiljøet over styr.

Til det her med om det er rimeligt, hvem der slipper for tilsyn, vil jeg sige, at det sandelig er rimeligt, at man, hvis man har et godt arbejdsmiljø, og hvis tingene fungerer, så ikke får så mange tilsyn. Derfor vil jeg netop også gerne prioritere tilsynene dér, hvor der er store problemer. Det vil vi forsøge at gøre med den her struktur, og jeg håber meget, at den nye struktur med hjemmearbejdspladser kan sørge for, at man kan tage ud til de virksomheder i éns område, som har store seriøse problemer, for det er dér, vi skal sætte ind; vi skal ikke give gebyrbelagte tilsyn til de virksomheder, der fungerer godt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man græmmes, når man sidder og hører på fru Charlotte Dyremoses argumentation, og når man græmmes, hænger det jo sådan set sammen med, at man ikke fatter, at Det Konservative Folkeparti, som har et stort kendskab til det danske erhvervsliv, vil fremføre sådan en gang sludder.

Er administrative bøder ikke bøder, man får, fordi man har overtrådt arbejdsmiljøloven? Svar mig ærligt på det, så kan det jo være, at vi kan forstå hinanden. Det var en gang sludder, vi her blev præsenteret for.

Samarbejde på virksomhederne kræver, at man har en ligeværdighed. Når man fjerner sikkerhedsorganisationen fra de små virksomheder, hvor er så ligeværdigheden på det her område?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg må tilstå, at man bliver mere og mere forvirret, jo mere man hører på fru Charlotte Dyremose. Det er måske også meningen.

Jeg har opfattelsen af, at De Konservative er sådan et lov og orden-parti. Der har oven i købet været ledere af det her parti, der måtte gå af, fordi de fik en administrativ bøde, nemlig for at køre spirituskørsel og køre ind i en blok ude på motorvejen. Nu er det sådan, at der er en række virksomheder, der ikke har overholdt den lovgivning, der gjaldt på det tidspunkt, hvor de

overtrådte arbejdsmiljølovgivningen. Syv af dem havde fået en bøde, og de fik pengene tilbage. Der var andre, nogle og halvfjerds, som havde fået et bødeforlæg, og de fik det bare trukket igen.

Synes fru Charlotte Dyremose, det er helt o.k., at de virksomheder, som ikke overholder den eksisterende lovgivning og får en bøde, bare får pengene betalt tilbage? De har overtrådt loven om APV, de har overtrådt loven omkring sikkerhedsrepræsentanter osv. Er det helt i overensstemmelse med De Konservatives målsætning om, at de, der overtræder reglerne, skal straffes, og de; der ikke gør, skal belønnes?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Lene Garsdal for en tredje kort bemærkning.
Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Charlotte Dyremose får det til at fremstå, som om alt sådan set er såre godt ude på de danske virksomheder, og at man dér kan klare det hele selv uden indgriben fra nogen.

Hvis det nu er sådan, at parterne ikke kan blive enige f.eks. på BST-området, hvordan er så Det Konservative Folkepartis syn på BST-udbygningen? Skal vi så bare lade det hele stå og fortsat lade den være hvilende, eller mener fru Charlotte Dyremose, at man, hvis parterne ikke kan blive enige, må gribe til lovgivningsmæssige tiltag herindefra?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu synes jeg faktisk ikke, det er noget sludder, når jeg siger, at de, der sætter arbejdsmiljøet i fare, de, der har mange arbejdsulykker, kan få bøder. Det synes jeg faktisk er ganske, ganske fornuftigt, specielt når det kommer fra et lov og orden-parti.

Så var det her med, om det er ligeværdigt med en sikkerhedsorganisation, når man er så få. Jeg synes faktisk ikke, det her har noget med ligeværdighed at gøre; jeg synes faktisk nærmere, at det bare er at spænde en klods om benet på et par medarbejdere, der taler sammen til daglig. Jeg husker en tidligere debat, hvor vi diskuterede min tandlæge, der rent faktisk syntes, det var temmelig tåbeligt, og det gjorde hendes assistent også. Det er et kæmpeproblem med de her formularer og bureaukratiske forordninger spe-

cielt for de små virksomheder, som ikke har et stort apparat til at håndtere dem.

Så jeg mener faktisk, det er mere ligeværdig at sige: Jeg synes, I skal have lov at tale om de her ting, sådan som I nu gør til daglig og uden at have store strukturer lagt ned over jer. Hvis de så ikke overholder reglerne, og hvis de har mange arbejdsulykker, jamen så kommer Arbejdstilsynet selvfølgelig også.

Og nej, jeg mener ikke, at alt er såre godt ude på de danske arbejdspladser, for hvis alt var såre godt, havde vi jo ikke nogen arbejdsulykker. Det er jo også derfor, vi har et Arbejdstilsyn, der skal sørge for at bruge flest ressourcer dér, hvor problemerne er størst.

Med hensyn til BST og alle andre gode tiltag vil jeg stadig væk gerne se, hvad parterne kommer med i Strukturudvalget. Men det er klart, at kommer parterne ikke med noget, er vi jo nødt til at gribe til lovgivning herindefra; så er vi nødt til at sætte nogle retningslinjer uden parterne, men jeg synes, det ville være utrolig tragisk, for parterne kommer faktisk på arbejdspladsen, og det gør jeg ikke; jeg kommer kun på min egen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Fru Charlotte Dyremose har en meget høj kadence med at svare på mange af spørgsmålene. Far nu med lempe; vi har tid nok. Det er meget væsentligt, at vi får diskuteret det her ordentligt.

Jeg vil gerne spørge: Hvilke incitamenter har arbejdsgiverne til at lave et arbejdsmiljøcertifikat i dag? Hvilke incitamenter? Hvorfor skulle man lave et arbejdsmiljøcertifikat? Det koster mange penge. Hvorfor skulle arbejdsgiveren gøre det i dag? Man harcelerer over, at vi har indført en ordning, hvor man skulle betale en afgift, og hvor man fik pengene tilbage, hvis man lavede det. Det er længe siden, jeg har hørt så meget sludder og vrøvl. Man skulle ikke have det gebyrbelagte tilsyn, hvis man havde et certifikat. Det er jo hele humlen i det her.

Fru Charlotte Dyremose siger, vi skal gøre noget ved de dårlige arbejdsgivere, de sorte pletter. Jo, og det var jo nøjagtig det, vi gjorde. Vi gik lige præcis med en kirurgs præcision ind og tog fat i de virksomheder, hvor det var dokumenteret at der var et dårligt arbejdsmiljø. Dem tog vi fat i og sagde, at der skulle gøres en ekstraordinær indsats.

Det har man fjernet nu. Nu har man tværtimod sendt et signal om, at det er fuldstændig lige gyldigt, hvad de gør derude. Administrative bøder og det hele, alt det, der var indført, har man nu slået en streg over og sagt: Det er helt fint; kør bare videre med det dér. Det er et meget dårligt signal at sende til virksomhederne, at det er lige gyldigt, hvad man gør med arbejdsmiljøet i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg troede egentlig, at alle Konservative havde sådan et broderi over hovedgærdet, hvor der stod: Lov er lov, og lov skal holdes, og at det ligesom var den konservative tilgang til verden, og det synes jeg sådan set er meget fint.

Derfor har jeg behov for, at fru Charlotte Dyremose præciserer noget, hun sagde tidligere, for jeg blev efterladt med det indtryk, at der er dele af arbejdsmiljølovgivningen, som fru Charlotte Dyremose synes det er hensigtsmæssigt at man ikke overholder. I hvert fald synes der ikke at være noget særligt konservativt ønske om, at der bliver givet bøder dér, hvor der er hjemmel til at give bøder på grund af manglende overholdelse.

Jeg synes, det ville være mere direkte, hvis man har problemer med lovgivningen, at foreslå den fuldstændig afskaffet, hvis man ikke længere synes, det er rimeligt at give bøder dér, hvor det hjemles.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg fik jo ret i min antagelse med hensyn til fru Charlotte Dyremoses argumentation. Jeg fik jo ret på den måde, at man prøver på at fortælle, at man er et retsparti, men administrative bøder er ikke noget, man finder skal anvendes i arbejdsmiljøpolitikken.

Det, man kan sige her, er jo helt klart, at simple overtrædelser skal have lov til at gå i glemmebogen, og kun de store sager, hvor der bliver blandet forskellige myndigheder ind, skal der tages fat på. Hvad man afleverer af ulykkelige mennesker ved, at man ikke tager fat ved kilden på det rigtige tidspunkt, kan vi jo så kun stå og kigge på. Det er altså den retspolitiske holdning, som ligger til grund for fru Charlotte Dyremoses argumentation.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bliver spurgt om, hvorfor man skulle lave certifikater. Det skal man bl.a., fordi leverandørerne efterhånden kræver det; det skaber prestige. Et eksempel på det har jeg her fra Entreprisen, hvor der bliver udtalt:

»Fra Danske Entreprenører vil vi derfor anbefale, at virksomhederne på sigt bliver arbejdsmiljøcertificeret.«

Det er netop, fordi de ellers får problemer med deres leverandører, med dem, de skal leve-re til.

Derfor er det selvfølgelig både prestigemæssigt, og når man skal tilføre arbejdskraft, mange steder nødvendigt at have et certifikat. Så virksomhederne vil gerne selv. Dejligt, det sætter jeg pris på.

Så er det det her med, at lov er lov, og lov skal holdes. Ja, det mener vi også i Det Konservative Folkeparti.

Til hr. Ole Vagn Christensen og til fru Margrethe Vestager: Vi mener sandelig også, at når man får en bøde, skal man betale den, og når man ikke overholder loven, så skal man selvfølgelig have en bøde.

Vi kender alle den situation, der var. Der var nogle fuldstændig urimelige retningslinjer, som man skulle overholde, og man fik bøder. De retningslinjer blev ophævet. Vi bliver nødt til at sørge for, at vi ikke laver konkurrenceforvridning, idet nogle tilfældigvis får et tilsyn og en bøde, og andre ikke. Vi er også nødt til at ligestille de erhverv, som vi tjekker.

Men ellers: Ja, lov er lov, og lov skal holdes, det mener vi og har hele tiden ment i Det Konservative Folkeparti.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Carsten Hansen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu begynder det først at blive rigtig underligt. Hvad med alle dem, der kører for stærkt, og som politiet ikke opdager? Skal vi så lade alle de andre slippe eller hvad?

Fru Charlotte Dyremose sagde direkte heroppefra, at det var nogle urimelige retningslinjer, og at det kun var dem, der havde fået tilsyn, der fik en bøde. Ja, selvfølgelig. De andre kan jo ikke få det. Sådan er vel det.

Men jeg vil spørge fru Charlotte Dyremose: Et dårligt arbejdsmiljø er ret dyrt. Det har vi her på

det seneste fået flere undersøgelsesresultater, der viser: Udgifterne i sundhedsvæsenet: ca. 12 mia. kr., sygefravær: 9,3 mia. kr. Det er steget fra 1992 til år 2000 med et par milliarder.

Vil De Konservative være med til at lave en særlig forebyggende indsats? Og hvor er det, De Konservative vil pege på, at vi kan lave den særlige forebyggende indsats?

Vi har jo her i dag peget på BST, vi har peget på en række forskellige incitament, vi har peget på det tilpassede tilsyn, vi har peget på, at det virker, når man har nogle sikkerhedsrepræsentanter rundt omkring, og vi har peget på, at forskningsindsatsen skal styrkes. Hvad vil De Konservative? Det kunne da være interessant at se, om vi kunne få et bud på det.

Så skal jeg bare oplyse fru Charlotte Dyremose om, at der er *tre* virksomheder, der er blevet arbejdsmiljøcertificeret ifølge de seneste opgørelser. Så kan man skrive nok så pænt om det. Arbejdsgiverne har det ligesom den berømte trillebør: Skal de flyttes, så skal de skubbes, nogle af dem, ikke?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har siddet og lyttet opmærksomt til debatten her i eftermiddag og bliver egentlig mere og mere rørt over både Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis tillid og søde og fromme ønsker til verdens forbedring.

Men det, der nu egentlig fik mig herop, var det citat, som fru Charlotte Dyremose læste op om, at »på sigt« anbefaler vi alle Der er en kendt økonom, som bliver tillagt citatet: »På lang sigt er vi alle døde.« Det kan måske få en hel særlig aktualitet i denne her sammenhæng, og derfor er jeg interesseret i at vide, hvilket sigt fru Charlotte Dyremose arbejder efter.

Kl. 12.15

Det andet og mere interessante er det indblik, vi nu får i konservativ retspolitik: Kun dér, hvor alle kan kontrolleres, skal der være hjemlet bøder eller anden type af straf. Det giver helt nye perspektiver for retspolitikken, og hvad der skal være lovligt, og hvad der skal være ulovligt.

Derfor er det ret interessant for os at vide, hvor den konservative smertegrænse går med hensyn til, hvad man synes, der skal være af centrale krav på arbejdsmiljøområdet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole Vagn Christensen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er også nødt til at gå lidt dybere i den filosofi omkring retspolitik, som er lagt op her fra fru Charlotte Dyremoses side.

Der blev jo sagt, at det her med de administrative bøder er konkurrenceforvridende, og at det skal man passe på med. Betyder det, at vognmændene fremover kan se frem til, at de administrative bøder bliver ophævet, når de begår lovovertrædelser med deres lastbiler eller taxaer?

Det ville jo være interessant at få at vide med hensyn til den konkurrenceforvridning, som ligger heri, for det er jo også en skævhed i hele systemet efter det, vi fik at vide var retningslinjerne for den konservative retspolitik på dette område.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi vil fra De Konservatives side meget gerne være med til at lave en forebyggende indsats. Jeg mener faktisk også på det område, at det er vigtigt at have parterne med, og ja, undskyld, det mener jeg faktisk, og det bliver jeg faktisk ved med at mene, ligegyldigt hvor mange gange jeg bliver spurgt, om jeg nu også mener det. Ja, det mener jeg, og det bliver jeg ved med at mene.

Jeg skal også nok komme med masser af konstruktive indspark, men jeg gider ikke og jeg ser ingen grund til at stå her og fægte rundt, før vi har et konstruktivt arbejde at arbejde ud fra, og jeg glæder mig meget til det, som jeg også sagde i min ordførertale.

Derfor er mit sigt, for at svare på den del af det, at Strukturudvalget arbejder så hurtigt, det kan. Jeg vil gerne lytte til dem, og derefter må vi gå i krig. Men det er klart, at kommer Strukturudvalget ikke frem til noget, må vi sætte et andet sigt end Strukturudvalgets arbejde. Og lad mig gentage: Lov er lov, og lov skal holdes.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Bjarne Laustsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Har man taget hårdt nok fat? Når man er imod administrative bøder – og det kan jeg forstå man er – hvordan kan det så være, at man ikke har fjernet den del på de materielle ting? Der har Arbejdstilsynet jo stadig væk mulighed for at ud-

stede bøder, og det er jo sådan set det, det hele handler om. Det er kun på de formelle ting, man har fjernet det, kan jeg sige til oplysning for den konservative ordfører.

Så vil jeg gerne have at vide, hvad det er for nogle urimelige retningslinjer, vi har lagt, for at man kan give en bøde. Hvad var det for nogle? Fru Charlotte Dyremose nævnte jo selv, at der var nogle urimelige ting. Hvad er det for nogle? Jeg kender ikke til nogen. Jeg har aldrig hørt om dem.

Så vil jeg gerne spørge: Man taler om det der med et certifikat og siger, at det er en god ting, fordi virksomhederne forlanger det. Hvad var der galt i, at Folketinget forlangte det? De virksomheder, der lavede det, kunne endda få deres afgift tilbage, og det vil sige, at det var udgiftsneutralt. Nu har virksomhederne, der laver et godt arbejdsmiljø, en udgift, og de, der lader være, slipper. Hvordan passer det ind i konkurrencevilkårene, som også fru Pernille Falcon nævnte? Hvordan hænger det sammen? Det giver jo en skæv konkurrence, når der er nogle, der springer over, hvor gærdet er lavest, og det er dem, der snyder og påfører samfundet mange, mange udgifter til arbejdsskader, sygdom, hospitalsindlæggelser osv.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg også tidligere har sagt, er vi ikke imod administrative bøder. Hvis man sætter arbejdsmiljøet over styr, hvis man har arbejdsulykker på sin arbejdsplads, kan man selvfølgelig få en bøde. Jeg er helt enig, for lov er lov, og lov skal holdes.

Til gengæld kunne vi godt tænke os at sørge for, at virksomhederne også får vejledning i, hvordan man overholder et godt arbejdsmiljø; vejledning, og hvis de ikke følger vejledningen, derefter straf. Men der er ingen tvivl om, at overtræder man loven, får man en bøde, og så skal man selvfølgelig betale den.

Kl. 12.20

Om de gebyrbelagte tilsyn siger hr. Bjarne Laustsen, at man jo slipper for at betale noget, og at det går jo lige op, der er jo ingen problemer, det koster jo ikke noget. Nej nej nej nej, men man bruger en masse ressourcer på det. Det, der er problemet, er jo lige præcis alle de ressourcer, man bruger på det. Det er netop, at man først får sit gebyr og derefter skal søge sit tilskud, og så er det rigtigt, så går det lige op, men så har man brugt en masse energi og krudt,

som kunne have været brugt produktivt f.eks. på at producere eller på at sikre et godt arbejdsmiljø.

Det, vi langt hellere vil frem til, er, at man i stedet for at sidde ved sit skrivebord og tælle, hvad andre partier har skrevet om arbejdsmiljø på deres hjemmeside, eller udfyldte dokumenter om certifikater, bruger tid på at diskutere arbejdsmiljø med sine medarbejdere.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det er med stor interesse, vi fra radikal side har fulgt debatten her i formiddag. Noget af det, som er meget tankevækkende, er, at der nu her i hver og hver anden sætning henvises til organisationsformer, enheder, parter, råd og nævn, som ellers sædvanligvis ikke nyder fremme hos regeringen eller de to partier, som er direkte involveret, og det tredje parti, som også synes meget direkte involveret. Hvilket råd, hvilket nævn, hvilken forrygende organisatorisk enhed er ikke blevet inddraget i forbindelse med regeringens svar på forespørgslen? Så er det jo, man mærker en hensigt og bliver en anelse forstemt.

Det, der gør én forstemt, er jo ikke de mål, der er sat op, og som også er nævnt i vores forslag til vedtagelse. Det er heller ikke den retorik, som omkranser målene: Målene er landsdækkende og ambitiøse, der sættes en palet af indsatser i gang osv. osv. Forstemtheden kommer af, at man mister tiltroen til, at regeringen faktisk har en intention om at følge det op konkret og direkte i forhold til den virkelighed, hvor folk kommer til skade.

I hvert fald har jeg lidt svært ved sådan ligefrem at gøre det til en fantastisk indsats fra regeringens side, at den dropper besparelser på 30 stigende til 50 mio. kr. Ja, så er vi tilbage ved udgangspunktet.

At det også er et kæmpe fremskridt, at satspuljepartierne har sørget for, at der bliver givet penge til miljøforskning, er jo heller ikke noget, regeringen som sådan nødvendigvis skal rose sig voldsomt af, da vi jo er en stor kreds af satspuljepartier, der har forsøgt at sætte det her på dagsordenen.

Det, som var håbet med forespørgslen i dag, var sådan set det enkle, at regeringen ville have løftet sløret for, hvad der var dens bidrag til, at vi kunne nå de mål, som er fastsat, og som vi er enige om. Fru Charlotte Dyremose sagde det,

synes jeg, meget smukt: Regeringen er den tredje part i forhold til de to andre parter, som også skal bidrage til, at målene nås.

Det er relevant, det ved vi jo, fordi der også er folk, som ikke er organiserede, som ikke bliver repræsenteret af de respektive parter, og som ikke nødvendigvis har en forestilling om, at parternes meldinger gør, at de har et ansvar.

De mål, som er stillet op, og som det bliver afgørende at vi som et minimum indfrier, kræver politisk initiativ og ikke politisk tilbagerulning.

Jeg synes også, det er udmærket at få Strukturudvalgets meldinger, men jeg synes, det havde været hensigtsmæssigt, om regeringen i dag også havde kunnet give Strukturudvalget en pejling på, hvad der var regeringens overvejelser om det, som skal foretages i forhold til det kommende. Den store tiltro til dette udvalg er sådan lidt en Georg Gearløs-politik: Lad os få en til at opfinde en ny struktur, peg med den på problemerne og håbe, at de går væk af sig selv. Jeg tror, det er kendt for de fleste, at Georg Gearløs har stor succes med sine opfindelser, lige indtil de skal afprøves i virkeligheden; så viser det sig som regel, at de avler flere problemer, end de afhjælper.

Det havde været et bedre udgangspunkt for denne her diskussion, hvis der ikke var sket de besparelser, hvis der ikke var sket den tilbagerulning af den indsats, som faktisk har været forsøgt over i hvert fald en 10-årig periode.

Det er det, der er det skuffende udgangspunkt for forespørgslen i dag, og jeg må nok sige, at partierne, der støtter den ene vedtagelse, ikke er blevet væsentlig klogere på, hvad det er, regeringen gerne vil.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Pernille Falcon som ordfører.

Kl. 12.25

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten har med interesse set frem til denne her forespørgsel. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi har været flyforbandede over, at regeringen fra dag 1 har behandlet arbejdsmiljøarbejdet ud fra én målsætning, nemlig at skære ned og spare penge.

Nu står vi i en situation, hvor beskæftigelsesministeren trods alt har været nødt til at bakke op om Arbejdsmiljørådets indstilling om konkrete mål for bedre arbejdsmiljø på fire områder. Målene er gode nok, ikke særlig ambitiøse, men alligevel bedre end ingenting.

Hvad vil regeringen så gøre for at nå disse mål? Hvordan vil regeringen sørge for, at staten og de offentlige myndigheder hjælper arbejdsgiverne og de ansatte med at løse arbejdsmiljøproblemerne? Vil regeringen sikre de ansattes indflydelse gennem retten til at vælge sikkerhedsrepræsentanter for alle? Vil regeringen sikre rådgivning af virksomhederne gennem en udbygning af BST? Vil regeringen sikre kontrol og tilsyn med arbejdsmiljøforholdene gennem et styrket Arbejdstilsyn? Vil regeringen forenkle Arbejdstilsynets muligheder for at slå ned på klokkeklare overtrædelser af loven gennem administrative bøder?

Indtil videre har svarene på disse spørgsmål, som det er fremgået af debatten, været nej. Regeringen har simpelt hen fralagt sig ansvaret for et sundt og sikkert arbejdsmiljø, og det store dyr i Åbenbaringen er nu blevet, at arbejdsmarkedets parter skal finde på løsninger.

I månedsvis har parterne forhandlet frem og tilbage i det såkaldte Strukturudvalg. Om de bliver enige om noget, er det svært at forudsige. Men uanset om de bliver enige eller ej, kan arbejdsmiljøet på de danske arbejdspladser ikke forbedres uden en styrket offentlig indsats, både når det gælder forskning og vejledning, og når det gælder kontrol og tilsyn.

Sagen er jo, at ca. 50.000 mennesker hvert år får anmeldt en arbejdsulykke, og mindst lige så mange ulykker anmeldes ikke. 13.000-14.000 mennesker får hvert år anmeldt en arbejdsbetinget lidelse, og mange af disse mennesker får mén for livet.

Ud over de menneskelige problemer, der følger af et dårligt arbejdsmiljø, er der også tale om et samfundsmæssigt problem – alene arbejdsulykker koster samfundet op mod 50 mia. kr. om året – og når nu regeringen er så optaget af at øge arbejdsstyrken og nedbringe sygefraværet, så vil lige præcis et forbedret arbejdsmiljø være det afgørende. Ifølge Arbejdsmiljøinstituttet er arbejdsmiljøet årsag til en tredjedel af alle sygedage, hvilket svarer til 40.000 menneskers arbejde i et helt år.

Det ved alle jo godt, men hvem vil gøre noget ved det? Indrømmet, den tidligere regering var ikke altid lige let at danse med, men fra 1997 til 2001 blev der trods alt sat en lang række initiativer i gang. Lad mig bare nævne planen for udbygning af BST, flere sikkerhedsrepræsentanter, bedre muligheder for Arbejdstilsynets indsats og et særligt tilsyn med de mest udsatte bran-

cher gennem gebyrbelagte tilsyn. Alt det og mere til har den nye regering nu fjernet.

Jeg vil prøve at illustrere, hvad arbejdsmiljøindsatsen eller mangelen på samme betyder ud fra et enkelt eksempel.

Eksemplet handler om Knud fra Vamdrup, der efter 34 års arbejde på et jernstøberi har måttet opgive sit arbejde på grund af manganforgiftning. Hvad gør man så over for det arbejdsmiljøproblem, som mangan udgør på bl.a. jernstøberier? Det fremgår af et svar fra beskæftigelsesministeren til fru Line Barfod fra april i år, et svar, jeg vil opsummere: Arbejdstilsynet kortlægger forbruget af mangan i Produktregistret. Produktregistret planlægges nedlagt på grund af besparelser i Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet gennemførte i 1998 en brancherettet indsats, hvor alle landets 94 støberier blev besøgt mindst én gang. Det har været fremme, at Arbejdstilsynet må opgive deres brancherettede indsats på grund af besparelserne. I 2002 færdiggøres det gebyrbelagte tilsyn i metal-, stålværks- og støberibranchen. Regeringen har fjernet det gebyrbelagte tilsyn. Med andre ord: Regeringens nedskæringer på arbejdsmiljøområdet har simpelt hen fjernet de redskaber, der kunne bruges til, at Arbejdstilsynet kunne hjælpe de ansatte på jernstøberierne til et bedre arbejdsmiljø.

Tove Videbæk (KRF): Arbejdsulykker og arbejdsskader, både fysiske og psykiske, er naturligvis et alvorligt problem, både for de enkelte personer individuelt og for deres familier, men så sandelig også for virksomhederne og for samfundsøkonomien.

Med hensyn til antallet af arbejdsskader, ulykker og nedslidning, er tallet jo stadig væk alt, alt for stort, og det har vi været meget langt omkring, også her i dag.

Kl. 12.30

SF havde en forespørgsel i sidste samling om samme emne som F 10, og i den forespørgselsdebat lovede regeringen at gøre noget for at forbedre arbejdsmiljøet rundt omkring på de danske arbejdspladser. Helt konkret blev der nedsat to partsudvalg, nemlig et prioriteringsudvalg og et strukturudvalg. Prioriteringsudvalget har barslet med en rapport, og den rapport lægger op til, at der særlig skal sættes ind med en forstærket indsats på fire områder, nemlig vedrørende arbejdsulykker, tunge løft, det psykiske arbejdsmiljø og ensidigt nedslidende arbejde. Nu er det så Strukturudvalgets opgave at tage

over og tage stilling til og til dels igangsætte den forstærkede indsats på de fire prioritetsområder.

Det er imidlertid forespørgernes frygt, at der overhovedet ikke vil ske noget som helst, og den frygt kan så være begrundet eller ubegrundet, alt efter hvad man nu synes. Men da forespørgslen er en slags fortsættelse af F 44, vil jeg tillade mig at citere, hvad Kristeligt Folkepartis tidligere ordfører på området sagde i den debat. Hr. Ole M. Nielsen sagde bl.a., at han stort set var glad for den tidligere regerings arbejdsmiljøindsats, men den kammede dog over, da man fandt ud af, at der skulle lægges skat på arbejdsmiljøet. Det var en fatal brøler, både pædagogisk og psykologisk, mente hr. Ole M. Nielsen.

I Kristeligt Folkeparti synes vi egentlig ikke, at de fremsatte forslag til vedtagelse præcis rammer eller dækker de holdninger, vi har i Kristeligt Folkeparti. I Kristeligt Folkeparti mener vi bestemt, at det er rigtigt i disse situationer at inddrage arbejdsmarkedets parter, men vi har den holdning, at vi ikke tror, at arbejdsmarkedets parter kan klare alle problemer, der opstår på arbejdsmarkedet. Det er et fælles ansvar for mange parter at løse de problemer, der er. Men vi er naturligvis helt enige i, at der skal fokus på løsningen af problemerne på dette område, også turbo. Prioriteringerne er nu kommet, og så må der gang i det helt konkrete, praktiske arbejde.

Kristeligt Folkeparti deltog i satspuljeforhandlingerne, også på beskæftigelsesområdet, hvor der blev etableret en ny fond vedrørende forskning i arbejdsmiljø m.v. Dette initiativ er vi meget tilfredse med og forventer os egentlig ret meget af, men Kristeligt Folkeparti undlader altså at stemme for begge de fremsatte forslag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er en vigtig debat, vi har om et vigtigt område.

Lad mig starte med at sige, at vi vedtog jo i den nye regering at bede arbejdsmarkedets parter om at se på dels prioriteringen af arbejdsmiljøindsatsen og dels på strukturen, og hvordan man kunne løse problemerne. Nu er der så kommet en rapport fra Prioriteringsudvalget, og der er fra forskellig side sat spørgsmålstegn ved, om vi kan nå de mål, som Prioriteringsudvalget har sat, og for norges vedkommende underforstået, når regeringen har gennemført nogle besparelser og ophævet nogle regler på området: Er opgaven så løselig?

Jeg vil godt sige, at regeringen har ikke fjernet én eneste regel for at forringe arbejdsmiljøet. Regeringen har fjernet en række bureaukratiske regler for at få genskabt et oprigtigt engagement for arbejdsmiljø sagen.

Den tidligere regerings ændringer på arbejdsmiljøområdet var præget af stramme regler, central styring og bureaukrati, og der var alt for meget system og for lidt engagement. Vi ønsker i stedet et forenklet og effektivt arbejdsmiljøsystem, hvor arbejdsmiljøet forbedres gennem dialog og i samarbejde mellem medarbejderne, virksomhederne, arbejdsmarkedets parter og regeringen. Med forårets lovændringer finder jeg, at der er taget et skridt på vejen mod genskabelsen af dette engagement til fordel for både virksomhederne og medarbejderne.

Jeg ser f.eks. ikke etableringen af en sikkerhedsorganisation på de helt små virksomheder som et nyttigt redskab på vejen til et bedre arbejdsmiljø. Når både ledelse og medarbejdere ikke kan se formålet med reglen, er det tid at stoppe op. Når man opstiller kunstige spilleregler for den daglige kommunikation på små virksomheder, hvor man har en tæt, daglig kontakt, mener jeg, at man faktisk skader arbejdsmiljøet mere, end man gavner det.

Kl. 12.35

Jeg er med beslutningen om BST-udbygningen blevet beskyldt for at tage endnu et redskab fra virksomhederne. Jeg vil gerne slå fast, at jeg ser rådgivning af virksomhederne som en vigtig brik i virksomhedernes egen indsats. Det afgørende for regeringen er at få skabt et effektivt arbejdsmiljøsystem i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Jeg ønsker, at arbejdsmarkedets parter skal have større indflydelse på og dermed også større ansvar for arbejdsmiljøet. Parterne skal inddrages, ellers kommer nye initiativer aldrig til at fungere, og det samme gør sig gældende, hvis Prioriteringsudvalgets mål skal nås.

Angående administrative bøder vil jeg godt lige rette en misforståelse. Det er, som om vi har fjernet administrative bøder, men det er alene tilfældet for bøder for de formelle overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen. Vi har ikke fjernet de almindelige bøder, som idømmes, hvis man overtræder påbud og groft overtræder de bestemmelser, der er for arbejdsmiljøet og arbejdsstedets indretning.

Prioriteringsudvalget gjorde også det, at det opstillede nogle mål for reduktion af antallet af skader. Hvis vi tager de alvorlige ulykker, inklusive dødsulykker, vil man i perioden fra 2000 til

2005 arbejde for at sikre en reduktion på 15 pct., og den måling, man vil foretage, er, at man følger udviklingen ud fra data om anmeldte alvorlige ulykker, altså inklusive dødsulykker, i Arbejdstilsynets skaderegister fra 2000 til 2005. Målingen på dette område foretages i 2006, når 2005-tallene foreligger.

For så vidt angår tunge løft, er det målet at reducere tallet med 15 pct. Også her følger man data ud fra Arbejdsskaderegistrets anmeldelser i perioden 2000-2005, og målingen foretages i 2006, når 2005-tallene foreligger.

Angående det ensidigt gentagne arbejde vil man arbejde for en reduktion på 10 pct., og man vil måle det ved virksomhedsundersøgelser i udvalgte brancher, f.eks. i form af en udvidelse af virksomhedsovervågningsundersøgelsen i det overvågningsprojekt, som gennemføres for at overvåge udviklingen inden for de syv visioner, eller i form af en opfølgning på den evaluering af parternes handlingsplan, der blev gennemført i 2000. Begge vil kunne levere de fornødne data til målingen, men som supplement hertil følges udviklingen via Arbejdsmiljøinstituttets Nationale Arbejdsmiljøkohorte eller en tilsvarende interviewundersøgelse.

Med hensyn til det psykiske arbejdsmiljø vil man reducere med 5 pct., og udviklingen følges ud fra forskellen mellem den selvrapporterede vurdering af de 11 risikofaktorer i Arbejdsmiljøinstituttets undersøgelse fra 2000 og en lignende undersøgelse i 2002. Dermed mener jeg, at vi får et effektivt instrument til at se, hvad det er, der reducerer antallet af ulykker, og hvor der eventuelt måtte være vanskeligheder, som vi så skal korrigere. Vi kommer altså til at arbejde på et meget bedre vidensgrundlag.

Den 21.-22. november holder Arbejdsmiljørådet et planseminar, hvor man skal give svar på, hvordan man vil nå disse mål. Strukturudvalget er blevet lidt forsinket i arbejdet, men det skal jo give svar på, hvilke instrumenter vi arbejder med, og jeg vil godt sige, at det er altafgørende for regeringen at ansvarliggøre og inddrage parterne i en nytænkning på arbejdsmiljøområdet, for ellers kommer nye initiativer aldrig til at fungere.

Kl. 12.40

Det er derfor, vi har bedt rådet om at drøfte, hvordan det forestiller sig fremtidens arbejdsmiljøsystem. Det er rigtigt, at arbejdet har trukket længere ud end først planlagt, men det tager jeg som udtryk for, at man går grundigt til værks. Jeg vil godt sige, at de emner, man drøf-

ter i udvalget om struktur, er ret centrale og vigtige spørgsmål. Kan systemets vidensgrundlag forbedres? Kan virksomhederne kategoriseres i forskellige typer med henblik på en differentiering af indsatsen? Hvordan sikres retssikkerheden for ansatte og ledelse? Hvilke instrumenter og metoder kan anvendes i indsatsen? Hvordan bør rådgivningen, herunder BST, over for virksomhederne indrettes? Hvorledes styrkes integrationen mellem arbejdsmiljøområdet og andre indsatsområder på alle niveauer i systemet? I hvilket omfang kan aftaler mellem arbejdsmarkedets parter anvendes som et instrument i indsatsen og i givet fald på hvilken måde? Kan arbejdsmiljøsystemet – her tænker man f.eks. på planprocedurerne – forenkles og effektiviseres, så ressourcerne udnyttes bedre? Og hvordan bør rollefordelingen være mellem aktørerne?

Det er denne udestående sammenfattende, konkluderende drøftelse, man skal have, og jeg håber meget, at resultatet af overvejelserne kan foreligge ved juletid, så vi kan få en debat på grundlag af Arbejdsmiljørådets vigtige bidrag på dette område.

Regeringen vil ikke kortslutte denne beslutningsproces. Nu skal parterne have mulighed for at drøfte tingene, og de skal have mulighed for at modernisere og effektivisere indsatsen. Når der nu kun er halvanden måned tilbage, til parterne kan færdiggøre arbejdet, synes jeg, det ville være forkert, at vi begynder at fremkomme med nogle konklusioner, når vi har bedt parterne om at gå i gang med det arbejde, og når der rent faktisk er gået i gang og er tæt ved slutmålet.

Så synes jeg, at der har været en interessant runde om hjemmesider. Jeg vil nu gå hjem og spørge Rosa om en hel del problemstillinger på arbejdsmiljøområdet og vil så forelægge svarene, så vi kan se, hvilke resultater det så giver. Jeg håber meget, at vi kan få fyldestgørende svar på en lang række centrale spørgsmål inden for arbejdsmiljøarbejdet.

Så er jeg lidt ked af noget, hr. Carsten Hansen sagde, nemlig, at nu vil regeringen tvinge de syge til at arbejde; det tror jeg var essensen af det, der blev sagt. Men den diskussion, der er blevet rejst her på det sidste, handler jo ikke om at tvinge syge ud at arbejde. Den handler om, at vi kan konstatere, at når mennesker på grund af sygdom har været længe væk fra deres arbejde, er der en stor risiko for, at de mister det og mister fodfæste på arbejdspladserne, og derfor har der været en diskussion om, hvad vi kan gøre

med respekt for de sygdomme og lidelser, de mennesker er sygemeldt for, så de alligevel kan bevare tilknytning til arbejdsmarkedet og på længere sigt bevare deres job. Det synes jeg er en lidt anden problemstilling end den, hr. Carsten Hansen gav udtryk for: at opgaven for regeringen nu var at tvinge de syge til at arbejde.

Al erfaring viser, at hvis man først mister sit fodfæste på arbejdsmarkedet, er det meget svært at komme tilbage. Man har gjort nogle erfaringer i Norge, og jeg synes i al anstændighed, at vi også burde optage drøftelser med lægerne, arbejdsmarkedets parter, offentlige myndigheder og kommunerne om at sikre noget tilsvarende, for at de mennesker, der bliver ramt af langvarig sygdom, også får en mulighed for at bevare fodfæstet på arbejdsmarkedet.

Jeg vil godt takke for debatten, og jeg forventer, at når Strukturudvalgets rapport kommer, kan vi fortsætte den på det grundlag.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, vi kan bekræfte over for beskæftigelsesministeren, at når rapporten ligger der, vil vi da gerne kigge på den.

Det er jo en kendt sag, at også på arbejdsmiljøområdet bruger vi mange forkortelser, men jeg bliver nu nødt til at spørge: Hvem er Rosa? Jeg var ikke helt med på, hvem det var, ministeren ville spørge, men Rosa blev nævnt, og jeg vil gerne vide, hvem det er.

Ministerens siger, at parterne har sagt, at de små sikkerhedsorganisationer har taget overhånd. Er der dokumentation for det? Ellers vil jeg betragte det som et postulat. Jeg har aldrig nogen sinde modtaget henvendelser fra hverken lønmodtagere eller arbejdsgivere om, at man synes, det er tåbeligt, at man har sikkerhedsrepræsentanter på virksomheder med fem ansatte – aldrig! Tværtimod har jeg til gengæld set mange lange takkeskrivelser om, at det var godt, at man havde fået mulighed for at oprette de små sikkerhedsorganisationer, så jeg vil gerne høre, hvis ministeren har noget at meddele på det område.

Men det, der er interessant, er: Hvis parterne melder ud, at der er behov for flere ressourcer for at nå de mål, man har sat sig, vil ministeren så sige: Vi har sparet for meget, der skal tilføres flere ressourcer? Det er det tilsagn, vi skal have i dag. Hvis man kommer og siger, at man simpelt hen ikke kan gennemføre arbejdet, fordi der skal

flere penge til, vil ministeren så arbejde for, at der kommer flere midler?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Ministeren startede med at sige, at han ville reklamere for en god sag. Nu er arbejdsmiljøet en god sag, og det er derfor, vi beklager, at det er gået så skammeligt tilbage for arbejdsmiljøet.

Jeg lyttede meget interesseret, da ministeren skulle redegøre for de konkrete tiltag, som skulle føre frem til, at det skulle blive godt. Der var snak om et planseminar, og det er da sikkert godt, det er sikkert udmærket, at nogle vil diskutere og komme med nogle bud. Men er det ikke lidt sølle og lidt småt kun at tilbyde det?

Så vil jeg gerne have ministeren til at svare på, om det er noget fuldstændig nyt, at parterne skal høres og inddrages. Mig bekendt er der altså ikke lavet én eneste regel på arbejdsmiljøområdet tidligere, hvor Arbejdsmiljørådet og dermed parterne ikke har været inddraget, så hvorfor er det så nyt?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Lad os tage fat i det sidste først, altså det med at tvinge de syge til at gå på arbejde. Jamen det er jo en hel Haugaardsk betragtning. Men set i forhold til de store besparelser, der er sket på forebyggelsesindsatsen i Arbejdstilsynet, som skulle ud og kontrollere, og på rådgivningsindsatsen og indsatsen for de særlig farlige virksomheder; virker det jo lidt komisk, at man nu siger, at nu vil man sikre alle dem, der er blevet syge af at gå på arbejde.

I øvrigt påpeger Prioriteringsudvalget, at man skal se på, hvorfor folk bliver så syge, og i øvrigt også se på, hvorfor så mange bliver førtidspensionister. Det var interessant, om ministeren gav et tilsagn om, at når Prioriteringsudvalget ikke kunne være med, vil man gerne gøre en ekstra indsats for at få analyseret, hvorfor de mennesker bliver syge, hvorfor de bliver førtidspensionister, og hvorfor de bliver nedslidte, og i øvrigt gøre en indsats over for det.

Så er jeg nødt til også at sige til ministeren med hensyn til de effektive instrumenter: Er det virkelig nok bare at følge udviklingen til 2006? Der påhviler regeringen et voldsomt stort ansvar for alle de mennesker, der bliver ramt af en arbejdsulykke eller af en arbejdsbetinget lidelse, et ansvar for, at det ikke fortsætter. Sidste år så vi jo for første gang et stort fald i ulykkestallet,

og jeg håber, ministeren er i stand til at følge op og ikke bare med besparelser.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg undskylder den lidt kortfattede form, jeg omtalte Rosa i. Det er måske ikke alle, der ved, hvem Rosa er, men det troede jeg i hvert fald hr. Bjarne Laustsen vidste med det indgående kendskab, han har til hjemmesider.

Rosa er en spørgerobot, der findes på den socialdemokratiske hjemmeside. Man kan stille spørgsmål om alt mellem himmel og jord, og jeg vil opfordre alle til at gå hjem og stille en lang række interessante spørgsmål om arbejdsmiljø, for man kan helt givet få svar på dem på den hjemmeside.

Kl. 12.50

Derimod synes jeg, at det er lidt sølle argumentation, fru Lene Garsdal og hr. Carsten Hansen bruger her i debatten. Nu har vi bedt arbejdsmarkedets parter om at se på det her, og så synes jeg, at det er naturligt, at vi afventer deres udspil. Nu prøvede jeg at angive før, hvad det var for nogle mål, man havde på de fire områder, og hvordan man ville måle, om indsatsen var lykkedes eller ikke lykkedes. Det var ikke instrumentet, jeg talte om, det var målingen af, hvad der rent faktisk foregår. I forvejen kender vi en lang række af de instrumenter, vi skal bruge, men nu har vi jo bedt arbejdsmarkedets parter og Arbejdsmiljørådet om at lave en gennemgang, og lad os så høre, hvilket resultat de kommer til.

Det er selvfølgelig klart, at der er instrumenter til rådighed; det er jo tilsyn, påbud, kampagner, oplysninger, information osv., som vi alle sammen kender i dag. Men nu skal vi høre, om der kan komme nye aktører på banen med hensyn til rådgivning. Det arbejde er i gang, og jeg agter at afvente resultatet af det, inden der bliver truffet nogle beslutninger på området.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Beskæftigelsesministeren sagde, at nu skal vi jo ikke tage konkrete tiltag og ikke gribe ind i en proces. Men så omtalte beskæftigelsesministeren alligevel ulykker som værende det, der kunne være målbart for arbejdsmiljøet i Danmark.

Hvordan vil man køre udstødning og udelukkelse fra arbejdspladserne på grund af det psykiske arbejdsmiljø? Hvordan vil man få det kort-

lagt i den situation, hvor man vil se på ulykker? Jeg mener, at det største arbejdsmiljøproblem, vi har, er det, der omhandler det psykiske arbejdsmiljø.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Beskæftigelsesministeren sluttede sin tale med at sige, at han regner med, at målene nås, og så blev jeg lidt mystificeret, for hvordan kan beskæftigelsesministeren vide det, når han ikke ved, hvilke tiltag der overhovedet skal sættes i værk? Prioriteringsudvalget er jo ikke kommet med nogen rapport endnu. Sagen er pantsat hos parterne, vi ved ikke, hvad der skal ske, så hvordan kan beskæftigelsesministeren så sige, at målene kan nås?

Der blev også sagt i ministerens første tale, at Arbejdstilsynet påtog sig ansvaret eller skulle pålægges ansvaret, eller hvad det nu var, for, at de mål blev nået. Er det beskæftigelsesministerens mening, at den reduktion i Arbejdstilsynets bemanning, som vi har talt om flere gange i dag, ingen betydning har, og at kvaliteten i Arbejdstilsynet fortsat er høj?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu har vi i samråd, i spørgetider og i forespørgsler hørt den samme sang i 11 måneder: Nu intensiverer man indsatsen, og nu afventer man parterne, og så håber man at nå målene. Men der har intet konkret været endnu, og det mest konkrete i dag er, at vi har fået lovning på, at man vil følge indsatsen lidt tættere. Kunne vi dog for søren ikke snart komme til at diskutere substans i stedet for overordnede store ord og fedt flæsk? Det kunne være rart, hvis ministeren også havde holdninger og ikke udelukkende deponerede sin handlekraft hos parterne.

I øvrigt: Hvad vil ministeren gøre, hvis der ikke kommer en enig indstilling, hvilket jeg tror der er stor sandsynlighed for? Hvordan vi man leve op til Prioriteringsudvalget på de fire prioriterede områder? Hvordan vil ministeren sikre egenindsatsen, når sikkerhedsrepræsentanterne bliver fjernet? Hvordan vil man sikre, at kontrollen med virksomhederne er til stede? Hvordan skal Arbejdstilsynet leve op til det med de store besparelser, osv. osv.? Vi kan ikke få svar på noget som helst, ud over at partssøjlen og myndighedssøjlen skal tage højde for den prioritering, der er lagt ind i Prioriteringsudvalget.

Kl. 12.55

Men hvad nu, hvis Strukturudvalget ikke kan komme med klare svar? Jeg har papirerne fra udvalgene og ved godt, hvad de arbejder med, men efter de meldinger, jeg har fået, tror jeg ikke, at man kan blive enige, og hvad vil ministeren så gøre? Det kunne da være rart, at vi kunne få nogle klare svar i stedet for den samme sang. Der er jo ikke noget nyt i, at parterne er inddraget, det nye er, at den ene part har en tættere forbindelse til regeringen, end den havde tidligere, og omvendt. Men det kunne være rart, hvis man gjorde det.

Så siger ministeren om rådgivningsindsatsen, at her kunne man godt forestille sig nye initiativer. Vil det sige, at ministeren har overvejelser om at afskaffe BST og indføre andre ordninger? Det kunne da være rart, og det var det eneste konkrete, jeg kunne høre før.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er fantastisk at høre en debat, hvor man gør nar af, at der er opstillet nogle konkrete mål for reduktion af antallet af ulykker. Det synes jeg næsten er forargeligt. Nu har vi opstillet nogle konkrete mål, og det betragter jeg som en betydelig forbedring i forhold til den tidligere regerings politik.

Men jeg kan forstå, at hr. Carsten Hansen hellere vil snakke om de ting, uden at der opsættes nogen målsætninger, for så kan han jo ikke blive ansvarliggjort for en snus i denne debat. Det er selvfølgelig rart at lægge sig i læ af sådan en totalt uforpligtende historie og stå her på talerstolen og himle op over, hvor mange ulykker der er, men nu er der sat nogle mål. Nu kan vi diskutere, om vi kan nå målsætningen og ikke bare totalt uforpligtende ting, hvor det er sådan, at hver gang nogen nævner et problem, er det også et prioriteret område.

Så nævner hr. Carsten Hansen en anden ting, og så er det også et prioriteret område. Men man kan aldrig blive gjort ansvarlig for noget som helst, og derfor synes jeg altså, at der skal komme lidt orden i debatten i stedet for at man forklejner, at arbejdsmarkedets parter nu har opstillet nogle mål, som tydeligt angiver, hvad det er, der skal måles på, og hvad det er for nogle målemetoder, som kan give os en viden om, hvorvidt det, vi foretager os på arbejdsmiljøområdet, nytter noget. Det synes jeg faktisk er et kæmpe fremskridt.

Så er jeg enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at arbejdsmiljøproblemer skifter karakter over tid. Vi har måske fået løst en del af de traditionelle arbejdsmiljøproblemer, men nu kommer det psykiske arbejdsmiljø til, hvor mennesker bliver stressede, og det er da nogle af de ting, som vi skal arbejde med. Derfor synes jeg også, det er interessant at få Arbejdsmiljørådets vurdering af, i hvilket omfang vi kan aftaledække det. Vil det være et effektivt instrument, at vi i de kollektive overenskomster får bestemmelser ind på et bredere område end i dag? Det vil jeg utrolig gerne have nogle tilkendegivelser om.

Man kan sige meget om Arbejdstilsynet, men selv om der ikke var skåret ned, havde det altså heller ikke været muligt for SF og Socialdemokraterne at kontrollere hver eneste medarbejder og hver eneste virksomhed i kongeriget. Derfor er det da utrolig interessant at få at vide, om det vil være en mulighed at aftaledække nogle af spørgsmålene, så der bliver overvågning på virksomhederne hver dag. Men ellers må jeg altså sige, at jeg er ikke en person, der tror, at der ikke kan komme noget godt ud af besparelser. Jeg tror faktisk, det er meget nyttigt, at man en gang i mellem foretager nogle besparelser, så man også bliver tvunget til at tænke sig om og måske prioritere på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det mest konkrete i dag er måske, at vi har fået afdækket, hvordan partierne arbejder med arbejdsmiljø. Vi kan også forstå, at hjemmesider spiller en central rolle, og så har jeg fået at vide, at Rosa eksisterer. Jeg tror nu nok, hun er ude af drift i øjeblikket, men bortset fra det er det en fin oplysning, ministeren kom med, og den skal han have tak for.

Jeg spurgte, hvad det er for en dokumentation, ministeren bruger som argumentation for at fjerne de små sikkerhedsorganisationer. Har man bare fjernet dem for at fjerne dem? Hvis man ikke har fået nogen henvendelser fra hverken lønmodtagere eller arbejdsgivere om, at man skulle fjerne dem, hvorfor har man så gjort det? Ministeren har jo selv svaret undertegnede, at det vil tage 20-30 år at få kategoriseret alle virksomheder i Danmark, og er det tilfredsstillende?

Kl. 13.00

Ministerens siger også, at nu skal vi lige vente og se, hvad Arbejdsmiljørådets Strukturudvalg kommer med. Ja, men en af forudsætningerne

for at kunne tage sig af de slemme – og vi er jo enige om, at det er de sorte pletter – er jo, at der er nogle, der kan klare opgaven selv, og det er jo ved, at de laver et certifikat. Men hvorfor skulle de lave et certifikat, når de ingen tilskyndelse har til det? Det er jo det, der er problemet. Hvad er det for nogle incitamenter, der skal til, for at man skal lave det certifikat, når nu tilskudsmulighederne er væk? Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det er for en optik, ministeren regner med.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil uddybe, hvilke nye aktører der skal på banen som alternativ til BST og til Arbejdstilsynet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er glad for, at beskæftigelsesministeren var enig med mig i, at man ikke kan nøjes med at se på ulykkerne, men også er nødt til at se på det store problem, der er med det psykiske arbejdsmiljø.

Men så forstod jeg beskæftigelsesministerens indlæg som en stor forsvarstale for, at parter, overenskomster og den slags skulle bringes ind i billedet. For mig at se er den aftale, der er om sikkerhedsorganisation, også en partsaftale, men jeg forstår, at her skal man altså ikke bruge dette instrument, selv om man har det. Derfor vil jeg også godt ... ja, det må jeg vende tilbage til i det næste spørgsmål, kan jeg se, for min tid er udløbet.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til fru Pernille Falcon vil jeg godt sige, at spørgsmålet om andre aktører drøftes af Strukturudvalget, og nu må vi se, hvad de kommer frem med som resultatet af deres drøftelser.

Men jeg synes altså, det er jammerligt at høre, at denne regerings indsats på området nu har medført store ulykker. Det, der var tilfredsstillende under den tidligere regering, og som man affandt sig med, var, at der var tilsyn af 4-5 pct. af virksomhederne om året, og det tog måske 20-25 år at komme hele vejen rundt. Det er lige pludselig en katastrofe nu, men sådan kan vi selvfølgelig godt sidde og more os.

Til hr. Bjarne Laustsen: Nu har vi altså siddet i regering i 11 måneder, og jeg tror stadig, at de

mange ulykker, der er påført det danske samfund, må vi kunne tilskrive den tidligere regerings indsats gennem 8-9 år.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Carsten Hansen for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, lidt temperament skader jo aldrig, og nu oplever jeg lige pludselig, at der også er lidt hedt, rødt blod i beskæftigelsesministeren. Men det er nu ikke sagt for at gøre nar.

Der har været mange indsatsområder, f.eks. visioner om EGA, og der har været masser af forsøgsarbejde undervejs, som i øvrigt også Venstre og andre har haft tilsluttet sig. Jeg tror ikke, nogen af os her er uenige i målsætningerne, og jeg synes også, det kan være fint med prioriteringer; ingen problemer i det.

Dér, hvor ministeren måske havde en pointe, var, at tingene hele tiden udvikler sig. Hvad nu, hvis et af de andre af de i alt 18 områder overhaler et af de fire udvalgte områder som et større problem? Tag f.eks. det psykiske arbejdsmiljø. Her har jeg spurgt ministeren i et samråd: Hvad gør vi så? Vi venter på Prioriteringsudvalget, hørte jeg som svar.

Derudover har jeg rost, at ministeren i øvrigt har sagt noget om, at nu får vi nogle bedre instrumenter til at måle med. Det roste jeg også i min ordførertale ministeren og ministeriet for, men jeg er nødt til at sige, at vi mangler den afgørende indsats. Hvad vil Venstre og beskæftigelsesministeren og regeringen på området? Vi mangler at konkretisere alle de mange planer, og det er jo derfor, vi har debatten i dag.

Vi er optaget af de målsætninger, og det er derfor, vi fremsætter en vedtagelse, hvor vi beder regeringen om at komme med en handlingsplan nu. Hvad nu, hvis parterne bliver ved med at diskutere og ikke kan blive enige? Skal vi så bare vente og vente? Vi kan ikke blive ved med at vente. Vi vil gerne se lidt handling og ikke kun de store ord og fedt flæsk fra ministeren.

Kl. 13.05

Lad os nu komme videre. Lad os nu ikke afvente. Der må pres på parterne, så de kan komme med noget, og hvis de ikke kan komme med noget, må vi jo vedtage noget herindefra. Det er ikke nok bare at lave besparelser.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil godt have svar på det, jeg spurgte om før: Hvordan kan ministeren tro, at målene nås, når vi ikke ved, hvad der skal ske?

Så vil jeg, supplerende hr. Carsten Hansens indlæg og med henvisning til vores forslag til vedtagelse, hvor vi jo beder ministeren forholde sig til, om der skal komme en handleplan, også gerne høre, om ministeren forventer, at der kommer nogle incitament til den enkelte virksomhed. Vi har hele tiden hørt om parterne og parterne, men motivationen til at få de her ting på plads ligger jo hos den enkelte virksomhed. Der er nogle redskaber, men bliver der andre incitament nu, hvor man har fjernet den tidligere regering incitamentspakker?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Beskæftigelsesministeren svang sig lidt op i det sidste indlæg, synes jeg nok, for det er jo en kendsgerning, at der er skåret ned på Arbejdstilsynet, der er skåret ned på BST, og der er skåret ned på det sikkerhedsarbejde, som foregår i de danske virksomheder.

Så siger ministeren, at man godt vil gå ind for en strategi, der hedder, at folk skal kunne bevare deres job. Jeg mener, det er en god intention at ville sørge for, at folk kan bevare deres job, men jeg tror også, at mange virksomheder kommer i den situation, at hvis de skal være med til at løse den opgave, får de brug for en stærkere BST-vejledning.

Men jeg tror så sandelig også, at der er brug for den fulde åbenhed på arbejdspladsen, dvs. at der er en god sikkerhedsorganisation, der taler sig til rette om, hvordan man sikrer denne udvikling. Det er i modstrid med det, som regeringen hidtil har sagt og gjort, men det er da mit håb, at ministeren også vil forstå, at der skal nogle virkemidler til, hvis den opgave, som vi i Socialdemokratiet er meget enige i bør løses, også skal kunne løses.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gentage, at nu har vi bedt parterne om at kigge på det her, og det agter jeg at afvente. Det er jo ikke et flerårsprojekt, vi taler om. Men parterne har bedt om en udsættelse til jul, og den tid mener jeg godt vi forsvarligt kan bruge på at afvente, om de kan finde frem til noget, og hvad

de i givet fald kan blive enige om at anbefale. Jeg tror, at den metode med at bede arbejdsmarkedets parter om at prioritere og opstille nogle mål også giver parterne et meget mere konkret ansvar for at få løst tingene, fordi det jo også falder tilbage på parterne, hvis der ikke opnås resultater; så er det ikke kun en offentlig myndigheds problem.

Jeg vil godt gøre lidt op med den forestilling om, at arbejdsmiljøproblemer kan løses ved, at Arbejdstilsynet skal klare alle problemer. Det kan kun klares ved, at vi får et engagement, først og fremmest hos medarbejdere og ledelse på den enkelte virksomhed, men også hos parternes organisationer, lokale fagforeninger, lokale arbejdsgiverforeninger og på landsplan og selvfølgelig i samarbejde med Arbejdstilsynet og med forskningsinstitutioner, der kan kortlægge problemer og skaffe os ny viden.

Det er jo et samspil mellem mange instanser, vi taler om her, og jeg vil godt advare imod, at man tror, at kun én instans er i stand til at løse arbejdsmiljøproblemerne. Politiet er jo heller ikke i stand til at løse alle kriminalitetsproblemer her i landet. Det kræver jo, at forældre, skole og alle andre samarbejder om det.

Kl. 13.10

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

For hver dag, der går, får ministeren jo mere parlamentarisk erfaring. Jeg ved ikke, om det skyldes usikkerhed, at man ikke får svar på alle de spørgsmål, der bliver stillet, men jeg spurgte rent faktisk til, at når man postulerer noget, bør man også kunne fremlægge dokumentation for, hvorfor man f.eks. har afskaffet de små sikkerhedsorganisationer.

Jeg er helt enig med ministeren i, at det er godt at tage arbejdsmarkedets parter med på råd, og så vil jeg gerne spørge beskæftigelsesministeren: Tog man parterne med på råd, inden man afskaffede incitamentspakken? Det er et helt centralt og et enkelt spørgsmål. Hvis nu man mener, at det er meget godt at snakke med parterne, tog man dem så med på råd, inden man skar ned? Ellers så kan man jo ikke bruge det til særlig meget.

Jeg har spurgt, hvorfor de virksomheder nu skal certificere sig, for vi er jo helt enige i, at man

skal bruge krudtet på de arbejdsgivere, der ikke gør det, de skal. Og jeg vil altså gerne have lov til at sige, at der har været et fald i antallet af arbejdsulykker siden 1997, og det er ikke mindst sket på baggrund af den tidligere regerings politik på området med at sætte flere ressourcer af. Det var faktisk sådan, at fra 1982 til 1992 skar de borgerlige regeringer ned på arbejdsmiljøet. Vi brugte mange år på at komme på niveau igen, men der er rent faktisk sket positive ting, også i den tidligere regerings tid, som denne regering kan høste frugten af, men det skyldes altså resultater, der blev bygget op på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg kan høre, at ministeren har en meget stor ulyst til at løfte sløret for, hvad der er regeringens politik over for de nye aktører, men jeg vil godt lige spørge: Er det sådan, at det er en hemmelighed, hvad regeringens politik er? Er det en hemmelighed hvilke aktører der skal på banen som alternativ til BST og Arbejdstilsynet? Er det private konsulenter ansat af arbejdsgiverne, eller hvad er det for nogle aktører, man tænker på?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I modsætning til Enhedslisten har vi ingen forudfattede meninger om, hvordan man løser praktiske problemer, og er det sådan, at private aktører kan løse problemer bedre end offentlige myndigheder, ville vi være nogle skarn, hvis vi ikke benyttede os af private aktører, og det vil vi nu fremover gøre på arbejdsformidlingsområdet. Her vil vi gerne have nogle flere aktører ind, fordi vi tror, eller vi ved, at man kan specialisere sig i nogle forskellige ting. Man kan specialisere sig i at skaffe udlændinge, handicappede og akademikere, eller hvad det måtte være, ind på arbejdspladserne, så vi vil overhovedet ikke afskære os fra nogen virkemidler, der kan hjælpe borgerne i dette land til at få en bedre tilværelse, og det samme gælder på arbejdsmiljøområdet.

Derfor er vi ikke forudfattede og fordomsfulde og siger, at det kun er BST, der kan løse de ting. Det kunne jo være, der var andre aktører, der kunne løse dem, men vi har ingen forslag. Vi vil gerne høre, hvad arbejdsmarkedets parter mener om det her, og om nogle uger vil vi få en tilkendegivelse: om de ser det som en mulighed,

eller om de ikke ser det som en mulighed. Der skal ikke være nogen hemmelighed om det.

Men jeg vil bare sige, at når vi har bedt nogle mennesker om at sætte sig ned og lave et grundigt arbejde, kortsletter vi altså ikke processen ved at sige, at der er nogle ting, vi vil, og der er nogle ting, vi ikke vil. Sådan synes jeg spillereglerne skal være, i hvert fald på det område, jeg har ansvar for.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg håber da, vi kan få en udvikling, hvor virksomheder gerne vil certificere sig på arbejdsmiljø, ligesom mange arbejder på at lave sociale regnskaber og miljøregnskaber osv. Det er da en af de glædelige ting, der er sket i samfundet i de senere år, nemlig at ansvarlighed og bevidsthed om problemerne også trænger ind i driften af en moderne virksomhed. Det bliver en konkurrenceparameter, at man driver en ordentlig arbejdsplads, at man bruger miljørigtige produkter, at man tager hensyn til lokalområdet, og at man tager svagere grupper ind på arbejdsmarkedet. Det synes jeg er en helt rigtig udvikling, og den synes jeg vi skal understøtte.

Men det, vi ikke synes om, er at gøre arbejdsmiljøområdet til et skatteobjekt, som man gjorde under den tidligere regering i et eller andet håb om, at hvis man bare beskattede tingene, ville de blive bedre. Det har vi taget et opgør med, for det tror vi ikke på.

Kl. 13.15

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Fru Pernille Falcon for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Skal ministerens svar forstås derhen, at det er ønsket om brug af private aktører, der ligger bag besparelserne på Arbejdstilsyn og BST?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det skal forstås på den måde, at vi altid går efter det bedste, vi kan skaffe borgerne i det her land, og hvis det ikke nødvendigvis er en offentlig institution – og jeg ved, at tankegangen ligger Enhedslisten fjernt – så er vi altså nogle her i landet, der tror, at private virksomheder måske også kan løse en lang række af de her ting. Så det er i et forsøg på at udforske, om tingene nu

én gang har fundet sin endelige løsning i det næste årtusind.

Jeg vil bare gerne tillade mig hele tiden at sætte spørgsmålstegn ved det, vi gør, for vi skal hele tiden sikre os, at vi yder den bedste indsats.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også gerne takke for debatten. Der har ikke været megen lyst, kan man sige, hos de partier, der står bag regeringen, til at diskutere indholdet af arbejdsmiljøindsatsen. Jeg ville egentlig godt gøre fru Margrethe Vestagers ord til mine øg sige, at det har været forstemmende, fordi man har mærket den hensigt, der er hos denne her regering, nemlig at der ingen intentioner er om at følge op på arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Antonsen synes, så vidt jeg forstår, at målet bedst nås, hvis man lytter til virksomhederne. Ja, naturligvis skal man det, men det er jo langtfra tilstrækkeligt.

Hr. Bent Bøgested, som nu ikke er her mere, påpeger ganske rigtigt en lang række problemer. Og vi forsøgte at få hr. Bent Bøgested til at konkretisere, hvad Dansk Folkepartis politik på det her område er, men desværre uden held. Det kan vi jo kun beklage, for så kan vi frygte, hvordan det går fremover med arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Dyremose: Det er ikke meget anderledes her. Lov er lov, og lov skal holdes, siger fru Charlotte Dyremose ganske vist, men i praksis er det ikke det, som fru Charlotte Dyremose lægger op til. Tværtimod, vil jeg sige.

Så der har ikke været megen opbakning bag de fire partier, som står bag vores forslag til vedtagelse, og deres ønsker om at komme videre på arbejdsmiljøområdet.

Det har været nævnt, at nogle af de fire partier her var imod, at parterne var inddraget. Det vil jeg altså meget stærkt tilbagevise. Det fremgår jo også helt tydeligt af vores forslag til vedtagelse, at vi med tilfredshed konstaterer, at der skal arbejdes med de fire prioriterede områder, og at vi havde ønsket, at regeringen ville sige bare lidt om, om den har ønsker om at lave en handleplan på området. Vi forventer ikke, at snak alene gør det. Vi forventer ikke, at vi kommer igennem på arbejdsmiljøområdet med de mål, der er stillet op, hvis der ikke kommer nogle nye politiske tiltag og samtidig nogle incitamenter for virksomhederne til at gøre en ekstra indsats.

Så det er med nogen beklagelse, at vi afslutter debatten her, men vi ser naturligvis frem til,

hvad der sker, når nu Prioriteringsudvalget kommer med sin rapport.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til, hvis der sker noget nyt på området, eller så snart man ved noget, at fremsende resultaterne til Arbejds-markedsudvalget, sådan at vi kan følge processen tæt, sådan at vi måske forhåbentlig, når vi står her igen med det samme tema, er kommet noget videre.

Kl. 13.20

Til slut vil jeg sådan set bare lige påpege over for ministeren i forbindelse med det seneste svar, han gav, at BST jo er privat. Det er jo ikke nogen offentlig virksomhed, det er virksomhedernes egen private virksomhed, så det er en privat virksomhed. Og så vil jeg bare sige tak for debatten i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om forslagene til vedtagelse foretages tirsdag den 5. november 2002.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Forlængelse af revisionsfrist og tilføjelse af arbejdstidsloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Jeg kan starte med at sige, at Venstre støtter lovforslaget om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere.

Det her handler om fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser og er et grundlæggende princip i det europæiske samarbejde.

Udstationeringsloven af 15. december 1999 implementerer EF-direktivet, der har til formål at forhindre, at den fri bevægelighed udnyttes til social dumping. Ved begrebet social dumping